

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

66. aastakäik

30. jaanuar 2023

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2023/C 35/01

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2023/C 35/02

Kohtuasi C-141/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Kiel versus Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 4 lõike 4 teine lõik – Maksukohustuslased – Liikmesriikide õigus käsitada ühe maksukohustuslasena isikuid, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud (käibemaksugrupp) – Liikmesriigi õigusnormid, millega määratakse ainsaks maksukohustuslaseks käibemaksugrupi ühendav ettevõtja – Mõiste „rahaliste sidemete kaudu tihedalt seotud“ – Nõue, et ühendaval ettevõtjal peab olema lisaks enamusosalusele ka hääaltenamus – Puudumine – Majandusüksuse iseseisvuse hindamine standardkriteeriumide põhjal – Ulatus) 2

2023/C 35/03

Kohtuasi C-269/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt T versus S (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 4 lõike 4 teine lõik – Maksukohustuslased – Liikmesriikide õigus käsitada ühe maksukohustuslasena isikuid, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu omavahel tihedalt seotud (käibemaksugrupp) – Liikmesriigi õigusnormid, millega määratakse ainsaks maksukohustuslaseks käibemaksugrupi ühendav ettevõtja – Käibemaksugrupi sisetehingud – Artikli 6 lõike 2 punkt b – Tasuta teenuste osutamine – Mõiste „muu kui majandustegevuse eesmärk“) 3

2023/C 35/04	Kohtuasi C-460/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesgerichtshof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – TU, RE versus Google LLC (Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Direktiiv 95/46/EÜ – Artikli 12 punkt b – Artikli 14 esimese lõigu punkt a – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 17 lõike 3 punkt a – Internetis otsingumootori haldaja – Isiku nime põhjal tehtud otsing – Väidetavalt ebaõiget teavet sisaldavatele artiklitele suunava lingi kuvamine otsingutulemuste loetelus – Neid artikleid illustreerivate fotode kuvamine pildiotsingu tulemuste loetelus pisipiltide (thumbnails) kujul – Otsingumootori haldajale esitatud taotlus linkide eemaldamiseks – Põhiõiguste kaalumise – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7, 8, 11 ja 16 – Otsingumootori haldaja kohustused ja vastutus linkide eemaldamise taotluse menetlemisel – Linkide eemaldamist taotleva isiku tõendamiskoormis)	4
2023/C 35/05	Kohtuasi C-653/20 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) versus Guillaume Vincenti (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ametnikud – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad – Artikli 45 lõige 1 – Edutamine – Ametniku edutamata jätmise otsus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõige 1 ja lõike 2 punkt a – Õigus olla ära kuulatud – Põhjendamiskohustus)	5
2023/C 35/06	Kohtuasi C-694/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Grondwettelijk Hof eelotsusetaotlus – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU versus Vlaamse Regering (Eelotsusetaotlus – Maksustamisalane halduskoostöö – Kohustuslik auto-maatne teabevahetus aruantavate piiriüleste skeemide puhul – Direktiiv 2011/16/EL, mida on muudetud direktiiviga (EL) 2018/822 – Artikli 8ab lõige 5 – Kehtivus – Advokaadi kutsesaladus – Kutsesaladust hoidma kohustatud vahendajast advokaadi vabastamine aruandluskohustusest – Vahendajast advokaadi kohustus teavitada mis tahes teist vahendajat, kes ei ole tema klient, tema aruandluskohustustest – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7 ja 47)	6
2023/C 35/07	Kohtuasi C-180/21: Euroopa Kohtu (viies koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Administrativen sad – Blagoevgrad eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – VS versus Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Määrus (EL) 2016/679 – Artiklid 2, 4 ja 6 – Määruse 2016/679 kohaldatavus – Mõiste „õigustatud huvi“ – Mõiste „avalikes huvides olev ülesanne või avaliku võimu teostamine“ – Direktiiv (EL) 2016/680 – Artiklid 1, 3, 4, 6 ja 9 – Kriminaalmenetluse raames kogutud isikuandmete töötlemise õiguspärasus – Eeldatava süüteoohvri andmete hilisem töötlemine talle süüdistuse esitamiseks – Mõiste „muu eesmärgil kui eesmärk, milleks isikuandmeid kogutakse“ – Andmed, mida liikmesriigi prokuratuur kasutab enda kaitseks riigivastutuse tuvastamise hagi raames)	6
2023/C 35/08	Kohtuasi C-247/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Luxury Trust Automobil GmbH versus Finanzamt Österreich (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 42 punkt a – Artikli 197 lõike 1 punkt c – Artikli 226 punkt 11a – Artikkel 141 – Maksuvabastus – Kolmnurk tehing – Tarne lõppsoetaja määramine käibemaksu tasuma kohustatud isikuks – Arved – Märge „pöördmaksustamine“ – Kohustuslikkus – Selle märke puudumine arvel – Arve korrigeerimine tagasiulatavalt)	8
2023/C 35/09	Kohtuasi C-348/21: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Sofijski gradski sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes: HYA, IP, DD, ZI, SS (Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Direktiiv (EL) 2016/343 – Süütuse presumptsiooni teatavate aspektide ja õiguse viibida kriminaalmenetluses kohtulikult arutelul tugevdamine – Artikli 8 lõige 1 – Süüdistatava õigus viibida kohtulikult arutelul – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik ja artikli 48 lõige 2 – Õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ja kaitseõigused – Süüdistuse poole tunnistajate ülekuulamine kriminaalasja kohtueelses menetluses ilma süüdistatava ja tema kaitsja juuresolekuta – Võimatus küsitleda süüdistuse poole tunnistajaid kriminaalmenetluse kohtuliku arutamise staadiumis – Riigisisised õigusnormid, mis võimaldavad kriminaalkohtul tugineda oma otsuses tunnistajate varasematele ütlustele)	9

2023/C 35/10	Kohtuasi C-370/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Landgericht München I eelotsusetaotlus – Saksamaa) – DOMUS-Software-AG versus Marc Braschoß Immobilien GmbH (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/7/EL – Hilinenud maksmisega võitlemine äritehingute puhul – Võlgniku hilinenud maksmise tõttu võlausaldajale tekkinud sissenõudmiskulude hüvitamine – Artikkel 6 – Minimaalne kindel summa suurusega 40 eurot – Ühe ja sama lepingu alusel kauba perioodilise tarnimise või teenuse perioodilise osutamise eest tasumisel mitme maksega hilinemine) .	9
2023/C 35/11	Kohtuasi C-378/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzgerichti eelotsusetaotlus – Austria) – P GmbH versus Finanzamt Österreich (Eelotsusetaotlus – Maksualaste õigusaktide ühtlustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 203 – Käibedeklaratsiooni korrigeerimine – Teenuse saajad, kes ei saa mahaarvamisoigust kasutada – Maksutulude saamata jäämise ohu puudumine)	10
2023/C 35/12	Kohtuasi C-409/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Varhoven administrativen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – DELID EOOD versus Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“ (Eelotsusetaotlus – Ühine põllumajanduspoliitika – Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD) – Määrus (EL) nr 1305/2013 – Investeermistoetus – Riigisisesed õigusnormid, mis seavad toetuse andmise tingimuseks, et taotleja esitab tema nimele väljastatud tunnistuse loomakasvatuseettevõtte registreerimise kohta ja näitab, et taotluse esitamise ajal on tema põllumajandusettevõtte toodang vähemalt 8 000 eurot)	11
2023/C 35/13	Kohtuasi C-419/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – X sp. z o.o., sp. k. versus Z (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/7/EL – Hilinenud maksmisega võitlemine äritehingute puhul – Artikli 2 punkt 1 – Mõiste „äritehingud“ – Võlgniku hilinenud maksmise tõttu võlausaldajale tekkinud sissenõudmiskulude hüvitamine – Artikkel 6 – Minimaalne kindel summa suurusega 40 eurot – Mitme maksega hilinemine ühe ja sama lepingu alusel kauba tarnimise või teenuse osutamise eest tasumisel)	12
2023/C 35/14	Kohtuasi C-512/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – Aquila Part Prod Com S.A versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 168 – Õigus käibemaksu mahaarvamisele – Neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõte – Pettus – Tõend – Maksukohustuslase hoolekohustus – Toiduohutust käsitlevatest liidu õiguse ja riigisisesetest sätetest tulenevate kohustuste rikkumise arvesse võtmine – Maksukohustuslase poolt kolmandale isikule volituse andmine maksustatavate tehingute tegemiseks – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 47 – Õigus õiglasele kohtulikule arutamisele)	12
2023/C 35/15	Kohtuasi C-564/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wiesbadeni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – BU versus Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus – Põhiõigused – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Varjupaigapoliitika – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 11 lõige 1, artikli 23 lõige 1 ning artikli 46 lõiked 1 ja 3 – Juurdepääs taotleja toimikus sisalduvale teabele – Täielik toimik – Metaandmed – Toimiku edastamine struktureerimata üksikfailide kujul – Kirjalik teave – Otsuse digiteeritud koopia koos omakäelise allkirjaga – Elektroonilise toimiku pidamine pabertoimikut arhiveerimata)	14
2023/C 35/16	Kohtuasi C-595/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbachi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – LSI – Germany GmbH versus Freistaat Bayern (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Toidulase teabe esitamine tarbijatele – Määrus (EL) nr 1169/2011 – Artikkel 17 ja VI lisa A osa punkt 4 – Mõiste „toidu nimetus“ – Mõiste „toote nimetus“ – Kohustuslikud andmed toidu märgistamisel – Komponent või koostisosa, mida on osaliselt või täielikult kasutatud selleks, et asendada komponenti või koostisosa, mis tarbija ootuste kohaselt on tavaliselt kasutatav või toidus loomulikult sisalduv)	15

2023/C 35/17	Kohtuasi C-600/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – <i>QE versus Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest</i> (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 3 lõige 1 – Artikkel 4 – Lepingutingimuse ebaõiglase laadi hindamise kriteeriumid – Lepingutingimus, mis näeb ette laenulepingu ennetähtaegse lõpetamise – Lepinguline õigus mitte ette hoiatada)	16
2023/C 35/18	Kohtuasi C-625/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – <i>VB versus GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH</i> (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Tarbija õigustamatult taganemine lepingust – Ebaõiglaseks tunnistatud lepingutingimus, milles on ette nähtud müüja või teenuste osutaja õigus saada kahju eest hüvitist – Riigisisese õiguse dispositiivse sätte kohaldamine)	17
2023/C 35/19	Kohtuasi C-731/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg eelotsusetaotlus – Luksemburg) – <i>GV versus Caisse nationale d'assurance pension</i> (Eelotsusetaotlus – Isikute vaba liikumine – ELTL artikkel 45 – Töötajad – Määrus (EL) nr 492/2011 – Artikli 7 lõiked 1 ja 2 – Võrdne kohtlemine – Sotsiaalsed soodustused – Toitjakaotuspension – Registreeritud elukaaslased – Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt makstakse toitjakaotuspension tingimusel, et teises liikmesriigis õiguspäraselt sõlmitud ja registreeritud kantud kooselu on kantud riiklikusse registrisse)	17
2023/C 35/20	Kohtuasi C-769/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Administratīvā rajona tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – <i>AAS „BTA Baltic Insurance Company“ versus Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija</i> (Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 18 lõige 1 – Võrdse kohtlemise, läbipaistvuse ja proportsionaalsuse põhimõte – Hankemenetluse kehtetuks tunnistamise otsus – Kahe sama ettevõtjaga seotud pakkuja poolt eraldi esitatud pakkumused, mis on kaks majanduslikult soodsaimat pakkumust – Eduka pakkuja keeldumine lepingu allakirjutamisest – Hankija otsus lükata tagasi järgmise pakkuja pakkumus, lõpetada menetlus ja korraldada uus hankemenetlus)	18
2023/C 35/21	Kohtuasi C-492/22: Euroopa Kohtu (esimene koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Rechtbank Amsterdam eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus CJ suhtes (Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 6 lõige 2 – Pädevate õigusasutuste määramine – Üleandmise edasilükkamise otsus, mille on teinud asutus, mis ei ole vahistamismäärust täitev õigusasutus – Artikkel 23 – Üleandmiseks ette nähtud tähtaegade möödumine – Tagajärjed – Artikkel 12 ja artikli 24 lõige 1 – Tagaotsitava vahi all hoidmine vahistamismäärust täitvas liikmesriigis kriminaalmenetluse läbiviimiseks – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 6, 47 ja 48 – Süüdistatava õigus ilmuda isiklikult kohtulikule arutelule)	19
2023/C 35/22	Kohtuasi C-597/21: Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2022. aasta määrus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – <i>Centro Petroli Roma Srl versus Agenzia delle Dogane e dei Monopoli</i> (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artiklid 53 ja 99 – ELTL artikkel 267 – Liikmesriikide viimase astme kohtute eelotsusetaotluse esitamise kohustuse ulatus – Erandid sellest kohustusest – Kriteeriumid – Olukorrad, milles liidu õiguse õige tõlgendamine on niivõrd ilmne, et ei jäta ruumi mingile mõistlikule kahtlusele – Tingimus, et viimase astmena kohtuasja lahendav liikmesriigi kohus oleks veendunud, et ka liikmesriikide teised viimase astme kohtud ja Euroopa Kohus peavad seda lahendust ilmselgeks)	20
2023/C 35/23	Kohtuasi C-138/22: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. novembri 2022. aasta määrus (Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – <i>TD, SD versus mBank S.A.</i> (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Välisvaluuta suhtes indekseeritud hüpoteeklaen – Ebaõiglased tingimused – Ebaõiglase või seadusega vastuolus olevate tingimuste lisamise tõttu tühine leping – Tarbija valik – Riigisisese õiguse tõlgendamine – Ilmne pädevuse puudumine)	20

2023/C 35/24	Kohtuasi C-229/22: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 2. detsembri 2022. aasta määrus (Tribunalul Specializat Cluj'i eelotsusetaotlus – Rumeenia) – NC versus Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkt iii – Hüvitus ja abi reisijatele – Lennu tühistamine – Õigus hüvitisele, kui pakutakse võimalust teekonda muuta – Tingimused – Lahknevus liidu õigusnormi eri keeleversioonides – Teekonna muutmine, mis võimaldab reisijatel väljuda mitte rohkem kui üks tund enne kavandatud väljumisaega)	21
2023/C 35/25	Kohtuasi C-389/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 13. juunil 2022 – GC jt versus Croce Rossa Italiana jt	22
2023/C 35/26	Kohtuasi C-594/22 P: Gugler France'i 14. septembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 13. juuli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-147/21: Gugler France versus EUIPO – Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Kohtuasi C-623/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 29. septembril 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers jt versus Premier ministre/ Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Kohtuasi C-639/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – X versus Inspecteur Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Kohtuasi C-640/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV versus Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	25
2023/C 35/30	Kohtuasi C-641/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Y versus Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Kohtuasi C-642/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten versus Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Kohtuasi C-643/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Stichting BPL Pensioen versus Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Kohtuasi C-644/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) versus Inspecteur Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Kohtuasi C-650/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 17. oktoobril 2022 – Fédération internationale de football association (FIFA) versus BZ	28
2023/C 35/35	Kohtuasi C-654/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgia) 19. oktoobril 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu versus Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Kohtuasi C-658/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Najwyższy (Poola) 19. oktoobril 2022	30
2023/C 35/37	Kohtuasi C-670/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 24. oktoobril 2022 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: M.N.	31
2023/C 35/38	Kohtuasi C-677/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Poola) 2. novembril 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. versus P. S.A.	33
2023/C 35/39	Kohtuasi C-678/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Poola) 3. novembril 2022 – Profi Credit Polska S.A. versus G.N.	33

2023/C 35/40	Kohtuasi C-682/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upravni sud z Zagrebu (Horvaatia) 2. novembril 2022 – LM <i>versus</i> Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Kohtuasi C-683/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 4. novembril 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari jt <i>versus</i> Presidenza del Consiglio dei ministri jt	35
2023/C 35/42	Kohtuasi C-689/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Oristano (Itaalia) 9. novembril 2022 – S. G. <i>versus</i> Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Kohtuasi C-693/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Poola) 10. novembril 2022 – I. sp. z o.o. <i>versus</i> M. W.	36
2023/C 35/44	Kohtuasi C-695/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Městský soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 10. novembril 2022 – Fondee a.s. <i>versus</i> Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Kohtuasi C-698/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Apelativen sad Varna (Bulgaaria) 14. novembril 2022 – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: TP ja OF	37
2023/C 35/46	Kohtuasi C-721/22 P: Euroopa Komisjoni 24. novembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 14. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-775/20: PB <i>versus</i> komisjon	38
2023/C 35/47	Kohtuasi C-742/22: 30. novembri 2022. aasta taotlus anda luba vara arestimiseks – Ntinios Ramon <i>versus</i> Euroopa Komisjon	39

Üldkohus

2023/C 35/48	Liidetud kohtuasjad T-316/14 RENV ja T-148/19: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – PKK <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Terrorismivastase võitluse raames PKK vastu suunatud piiravad meetmed – Rahaliste vahendite külmutamine – Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP – Kohaldatavus relvastatud konflikti olukordadele – Terrorirühmitus – Varade külmutamise otsuste faktiline alus – Pädeva asutuse tehtud otsus – Kolmanda riigi asutus – Läbivaatamine – Proportsionaalsus – Põhjendamiskohustus – Kaitseõigused – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Hagi muutmine)	41
2023/C 35/49	Kohtuasi T-698/16: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Trasta Komerbanka jt <i>versus</i> EKP (Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – EKP-le antud järelevalvealased eriülesanded – Otsus krediidiasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta – Hageja surm – Kohtulahendi tegemise vajaduse osaline äralangemine – Osalevate liikmesriikide pädevate asutuste ja EKP pädevus ühtse järelevalvemehhanismi raames – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsus – Õiguspärane ootus – Õiguskindlus – Võimu kuritarvitamine – Kaitseõigused – Põhjendamiskohustus)	43
2023/C 35/50	Kohtuasi T-101/18: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Austria <i>versus</i> komisjon (Riigiabi – Tuumaenergiatööstus – Ungari kavandatav abi kahe uue tuumareaktori arendamiseks Paksi tuuma-elektrijaamas – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobivaks tingimusel, et täidetakse teatud kohustusi – ETLT artikli 107 lõike 3 punkt c – Abi kooskõla muude liidu õigusnormidega kui riigiabi käsitlevad õigusnormid – Lahutamatu seos – Tuumaenergia edendamine – Euratomi lepingu artikli 192 esimene lõik – Keskkonnakaitse põhimõtted, põhimõte, et saastaja maksab, ettevaatuspõhimõte ja säästlikkuse põhimõte – Asjaomase majandustegevuse kindlakstegemine – Turutõrge – Konkurentsi moonutamine – Abi proportsionaalsus – Vajadus riigi sekkumise järele – Abi elementide kindlaksmääramine – Riigihankemenetlus – Põhjendamiskohustus)	44

2023/C 35/51	Kohtuasi T-275/19: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka <i>versus</i> keskpank (Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – EKP volitused – Uurimisvolitused – Kohapealsed kontrollid – Määruse (EL) nr 1024/2013 artikkel 12 – EKP otsus viia läbi kontroll vähem olulise krediidiasutuse ruumides – Tühistamishagi – Vaidlustatav akt – Vastuvõetavus – EKP pädevus – Põhjemiskohustus – Asjaolud, millega saab kontrolli põhjendada – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistung korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud)	45
2023/C 35/52	Kohtuasi T-301/19: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka <i>versus</i> keskpank (Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punkt b – Vajadus EKP otsese järelevalve järele vähem olulise krediidiasutuse üle – Pädeva riigiasutuse taotlus – Määruse (EL) nr 468/2014 artikli 68 lõige 5 – EKP otsus liigitada PNB Banka tema otsese järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks – Põhjemiskohustus – Proportsionaalsus – Kaitseõigused – Õigus tutvuda haldustoimikuga – Määruse nr 468/2014 artikli 68 lõikes 3 ette nähtud aruanne – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistung korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud)	46
2023/C 35/53	Kohtuasi T-330/19: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka <i>versus</i> keskpank (Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Direktiivi 2013/36/EL artikkel 22 – EKP vastuväide krediidiasutuses olulise osaluse omandamisele – Hindamisaja alguskuupäev – EKP sekkumine menetluse algfaasis – Kavandava omandaja finantsstabiilsuse kriteerium ja usaldatavusnõuete täitmise kriteerium – Omandamisele esitatava vastuväite mõistlik alus ühest või mitmest hindamiskriteeriumist lähtudes – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistung korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud)	46
2023/C 35/54	Kohtuasi T-230/20: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka <i>versus</i> EKP (Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Määrus (EL) nr 1024/2013 – EKP-le antud järelevalvealased eriuülesanded – Otsus PNB Banka krediidiasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta – Liikmesriigi pädeva asutuse ettepanek tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks – PNB Banka maksujõuetusotsus – Mõistlik tähtaeg – Põhjemiskohustus – Proportsionaalsus)	47
2023/C 35/55	Kohtuasi T-275/20: Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – Westfälische Drahtindustrie jt <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Pingestusterase Euroopa turg – Otsus, milles tuvastatakse ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumine – Pangagarantii esitamise kohustuse täitmise peatamine – Ajutiselt tasumisele kuuluva summa osamakseteks jaotamine – Kohtuotsus, millega otsus osaliselt tühistatakse ja määratakse trahv, mille suurus on võrdne algul määratud trahvisummaga – Algul tasatud trahvimaksete mahaarvamine – Viivitussintress – ELTL artikli 266 esimene lõik – Alusetu rikastumine – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Alusetult saadu tagastamine – Õigusliku aluse puudumine – Õigusvastasus)	48
2023/C 35/56	Kohtuasi T-537/20: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Leedu <i>versus</i> komisjon (EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Leedu kantud kulud – Ennetähtaegselt pensionile jäämise toetus – Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõige 2 – Rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikli 34 lõige 6 ja artikli 35 lõige 1)	49
2023/C 35/57	Kohtuasi T-130/21: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – CCPL jt <i>versus</i> komisjon (Konkurents – Keelatud kokkulepped – Jaemüügiks mõeldud toidu pakendid – Otsus, millega muudetakse trahvisummat – Trahvi arvutamise meetod – Rikkumise süüks panemine – 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta – Trahvi ülempiir – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Maksevõime)	49

2023/C 35/58	Kohtuasi T-221/21: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Itaalia <i>versus</i> komisjon (EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Pindalatoetused – Finantskorrektsioonid – Mõiste „püsirohumaad“ – Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 4 lõike 1 punkt h – Delegeeritud määruse (EL) nr 499/2014 artikli 5 lõige 3)	50
2023/C 35/59	Kohtuasi T-41/21: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – KN <i>versus</i> parlament (Institutsiooniline õigus – EMSK liige – EMSK 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus – Parlamendi resolutsioon, millega hageja tunnistati psühholoogilise ahistamise toimepanijaks – Tühistamishagi – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus – Kahju hüvitamise hagi – Isikuandmete kaitse – Süütuse presumptsioon – Konfidentsiaalsuskohustus – Hea halduse põhimõte – Proportsionaalsus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine)	51
2023/C 35/60	Kohtuasi T-487/21: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Neoperl <i>versus</i> EUIPO (Silindrilise sanitaarseadme kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk – Silindrilist sanitaarseadet kujutava Euroopa Liidu kaubamärgi taotlus – Taktiiline asendimärk – Absoluutsed keeldumispõhjused – Õiguse kohaldamisala – Tõstatamine omal algatusel – Eristusvõime kontrollimine apellatsioonikoja poolt – Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Tähis, millest ELi kaubamärk ei saa koosneda – Tähis, millest jääval taktiisel muljel puudub iseenesest täpne ja täielik graafiline kujutis – Määruse (EÜ) nr 207/2007 artikkel 4 ja artikli 7 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 4 ja artikli 7 lõike 1 punkt a))	51
2023/C 35/61	Kohtuasi T-515/21: Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – Zeta Pharmaceutici <i>versus</i> EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk EUPHYTOS – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk EuPhidra – Tõend varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 56 lõige 2 ja artikli 43 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõige 2 ja artikli 47 lõige 2) – Asjakohased perioodid – Tõendite esitamine esimest korda apellatsioonikojas – Apellatsioonikoja kaalutusõigus – Uueks või täiendavaks tõendiks kvalifitseerimine – Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 2 – Delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 27 lõige 4)	52
2023/C 35/62	Kohtuasi T-612/21: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk <i>versus</i> EUIPO – ESSAtech (<i>juhtmeta kaugjuhtimispuldi seade</i>) (Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Ühenduse registreeritud disainilahendus, milleks on juhtmeta kaugjuhtimispuldi seade – Kehtetuse alus – Toote väliskujunduse tunnused, mis on tingitud üksnes tehnilisest otstarbest – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 8 lõige 1 ja artikli 25 lõike 1 punkt b – Esimest korda apellatsioonikojas esitatud faktilised asjaolud ja tõendid – Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõige 2 – Põhjemiskohustus – Põhiõiguste harta artikli 41 lõige 1 ja lõike 2 punkt c)	53
2023/C 35/63	Kohtuasi T-623/21: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Puma <i>versus</i> EUIPO – Vaillant (Puma) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi PUMA taotlus – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk PUMA – Suhteline keeldumispõhjus – Maine kahjustamine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)	53
2023/C 35/64	Kohtuasi T-678/21: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Mendes <i>versus</i> EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk VSL3TOTAL – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk VSL#3 – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Tähiste sarnasus – Kaupade sarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 60 lõike 1 punkt a))	54

2023/C 35/65	Kohtuasi T-701/21: Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – <i>Allessa versus EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk CASSELLAPARK – Absoluutsed keeldumispõhjused – Eristusvõime – Kirjeldavuse puudumine – Avalikkust eksitada võivate kaubamärkide puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b, c ja g (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b c ja g) – Põhjemendamiskohustus – Määruse 2017/1001 artikkel 94)	55
2023/C 35/66	Kohtuasi T-738/21: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – <i>Bora Creations versus EUIPO (essence)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk essence – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Eristusvõime puudumine – Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	55
2023/C 35/67	Kohtuasi T-747/21: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – <i>Borussia VfL 1900 Mönchengladbach versus EUIPO – Neng (Fohlenelf)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Fohlenelf – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a, artikli 94 lõige 1 ja artikli 97 lõike 1 punkt d)	56
2023/C 35/68	Kohtuasi T-780/21: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – <i>Lila Rossa Engros versus EUIPO (LiLAC)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi LiLAC taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	57
2023/C 35/69	Kohtuasi T-12/22: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – <i>Hasco TM versus EUIPO – Esi (NATURCAPS)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk NATURCAPS – Varasem rahvusvaheline sõnamärk NATURKAPS – Varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõige 2 – Ravimite ja toidulisandite kvalifitseerimine)	57
2023/C 35/70	Kohtuasi T-85/22: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – <i>Korporaciya „Masternet“ versus EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu kujutismärk STAYER – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15 ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määrus (EL) 2017/1001 artikkel 18 ja artikli 58 lõike 1 punkt a) – Tegeliku kasutamise tõendamine – Nende kaupade kvalifitseerimine, mille puhul on tegelik kasutamine tõendatud)	58
2023/C 35/71	Kohtuasi T-151/22: Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – <i>General Wire Spring versus EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Sõnamärk GENERAL PIPE CLEANERS – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	58
2023/C 35/72	Kohtuasi T-155/22: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – <i>Korporaciya „Masternet“ versus EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu kujutismärk STAYER – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15 ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 18 ja artikli 58 lõike 1 punkt a) – Nende kaupade kvalifitseerimine, mille puhul on tegelik kasutamine tõendatud)	59
2023/C 35/73	Kohtuasi T-159/22: Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – <i>Sanetview versus EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Las Cebras taotlus – Varasem riigisisene kujutismärk LEZEBRA – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	60
2023/C 35/74	Kohtuasi T-379/16: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta määrus – <i>Basicmed Enterprises jt versus nõukogu jt</i> (Lepinguväline vastutus – Majandus- ja rahapoliitika – Küprose stabiilsustoetuse programm – EKP nõukogu otsus, mis käsitleb erakorralise likviidsusabi andmist Küprose Keskpanga taotlusele – Eurorühma 25. märtsi, 12. aprilli, 13. mai ja 13. septembri 2013. aasta Küprost puudutavad avaldused – Otsus 2013/236/EL – Rakendusotsus 2013/463/EL – Küprose Vabariigi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi vahel sõlmitud 26. aprilli 2013. aasta konkreetsete majanduspoliitiliste tingimuste vastastikuse mõistmise memorandum – Üldkohtu pädevus – Vastuvõetavus – Vorminõuded – Riigisiseste õiguskaitsevahendite ammandamine – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Omandiõigus – Õiguspärane ootus – Võrdne kohtlemine – Hagi, mis on osaliselt esitatud selle lahendamiseks ilmselgelt ebapädevale kohtule, osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu)	60

2023/C 35/75	Kohtuasi T-640/20: Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta määrus – <i>Validity versus komisjon</i> (Tühistamishagi – Juurdepääs dokumentidele – Määrus (EL) nr 1049/2001 – ERFi kaasrahastatava projektikonkursi kavandiga seotud dokumendid – Liikmesriigist pärit dokumendid – Osaline dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine – Avalikustamine pärast hagi esitamist – Põhjendatud huvi kadumine – Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine – Hagi muutmise taotlus – Osaline vastuvõetamatus)	61
2023/C 35/76	Kohtuasi T-800/21: Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta määrus – <i>Fieldpoint versus EUIPO</i> (HYPERLIGHTOPTICS) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kaubamärgi HYPERLIGHTOPTICS taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Võrdne kohtlemine – Ilmselt õiguslikult põhjendamatult hagi)	62
2023/C 35/77	Kohtuasi T-801/21: Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta määrus – <i>Fieldpoint (Cyprus) versus EUIPO</i> (HYPERLIGHTEYEWEAR) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi HYPERLIGHTEYEWEAR taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Võrdne kohtlemine – Ilmselt õiguslikult põhjendamatult hagi)	62
2023/C 35/78	Kohtuasi T-595/22: 21. septembril 2022 esitatud hagi – <i>Ferreira de Macedo Silva versus Frontex</i>	63
2023/C 35/79	Kohtuasi T-650/22: 7. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Athlet versus EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)</i>	64
2023/C 35/80	Kohtuasi T-688/22: 11. novembril 2022 esitatud hagi – <i>FOF versus komisjon</i>	64
2023/C 35/81	Kohtuasi T-691/22: 12. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Fontwell versus komisjon</i>	65
2023/C 35/82	Kohtuasi T-700/22: 12. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Mission versus komisjon</i>	65
2023/C 35/83	Kohtuasi T-705/22: 13. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Durie versus komisjon</i>	66
2023/C 35/84	Kohtuasi T-707/22: 14. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Ostrava versus komisjon</i>	66
2023/C 35/85	Kohtuasi T-708/22: 14. novembril 2022 esitatud hagi – <i>White Pearl versus komisjon</i>	67
2023/C 35/86	Kohtuasi T-710/22: 13. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Starboard versus komisjon</i>	67
2023/C 35/87	Kohtuasi T-711/22: 13. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Caledonian versus komisjon</i>	68
2023/C 35/88	Kohtuasi T-712/22: 13. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Fuchinvest versus komisjon</i>	68
2023/C 35/89	Kohtuasi T-716/22: 14. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Administradora Fortaleza jt versus komisjon</i>	69
2023/C 35/90	Kohtuasi T-717/22: 14. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Newco versus komisjon</i>	69
2023/C 35/91	Kohtuasi T-721/22: 15. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Bourbon Offshore Interoil Shipping versus komisjon</i>	70
2023/C 35/92	Kohtuasi T-730/22: 18. novembril 2022 esitatud hagi – <i>LG jt versus komisjon</i>	71
2023/C 35/93	Kohtuasi T-743/22: 25. novembril 2022 esitatud hagi – <i>Mazepin versus nõukogu</i>	71
2023/C 35/94	Kohtuasi T-751/22: 1. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Mazzone versus parlament</i>	72
2023/C 35/95	Kohtuasi T-752/22: 1. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Ceravolo versus parlament</i>	74
2023/C 35/96	Kohtuasi T-757/22: 5. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Puma versus EUIPO – Road Star Group (Footwear)</i>	76
2023/C 35/97	Kohtuasi T-758/22: 5. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Puma versus EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Shoes)</i>	77
2023/C 35/98	Kohtuasi T-763/22: 7. detsembril 2022 esitatud hagi – <i>Kesaev versus nõukogu</i>	78

2023/C 35/99	Kohtuasi T-764/22: 8. detsembril 2022 esitatud hagi – bet365 Group <i>versus</i> EUIPO (bet365)	79
2023/C 35/100	Kohtuasi T-76/22: 9. detsembril 2022 esitatud hagi – Hoffmann <i>versus</i> EUIPO – Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Kohtuasi T-782/22: 13. detsembril 2022 esitatud hagi – Cogebi ja Cogebi <i>versus</i> nõukogu	80
2023/C 35/102	Kohtuasi T-782/16: Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta määrus – Timberland Europe <i>versus</i> komisjon	81
2023/C 35/103	Kohtuasi T-481/21: Üldkohtu 1. detsembri 2022. aasta määrus – Foz <i>versus</i> nõukogu	81
2023/C 35/104	Kohtuasi T-150/22: Üldkohtu 28. novembri 2022. aasta määrus – Lilly Drogerie <i>versus</i> EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2023/C 35/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 24, 23.1.2023

Eelmised väljaanded

ELT C 15, 16.1.2023

ELT C 7, 9.1.2023

ELT C 482, 19.12.2022

ELT C 472, 12.12.2022

ELT C 463, 5.12.2022

ELT C 451, 28.11.2022

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Kiel versus Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Kohtuasi C-141/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 4 lõike 4 teine lõik – Maksukohustuslased – Liikmesriikide õigus käsitada ühe maksukohustuslasena isikuid, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud (käibemaksugrupp) – Liikmesriigi õigusnormid, millega määratakse ainsaks maksukohustuslaseks käibemaksugrupi ühendav ettevõtja – Mõiste „rahaliste sidemete kaudu tihedalt seotud“ – Nõue, et ühendaval ettevõtjal peab olema lisaks enamusalusele ka häälteenamus – Puudumine – Majandusüksuse iseseisvuse hindamine standardkriteeriumide põhjal – Ulatus)

(2023/C 35/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Finanzamt Kiel

Vastustaja: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Resolutsioon

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 17. oktoobri 2000. aasta direktiiviga 2000/65/EÜ) artikli 4 lõike 4 teist lõiku

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik määrab käibemaksugrupi – mille moodustavad isikud, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud – ainsaks maksukohustuslaseks seda ühendava ettevõtja, kui see ettevõtja võib oma taht läbi suruda teistes selle grupi moodustavates üksustes ja tingimusel, et tema määramine ei too kaasa maksutulu kaotamise ohtu.

2. Kuuenda direktiivi 77/388 (muudetud direktiiviga 2000/65) artikli 4 lõike 4 teist lõiku

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis seavad asjaomase üksuse võimalusele moodustada ühendava ettevõtjaga käibemaksugrupp, mille moodustavad isikud, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud, tingimuse, et sellel ettevõtjal peab nimetatud üksuses olema lisaks enamusosalusele ka häälteenus.

3. Kuuenda direktiivi 77/388 (muudetud direktiiviga 2000/65) artikli 4 lõike 4 teist lõiku koostoimes direktiivi 77/388 (muudetud) artikli 4 lõike 1 esimese lõiguga

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus, kui liikmesriigi määratluse järgi ei ole asjaomased üksused iseseisvad, kui nad on käibemaksugrupi – mille moodustavad isikud, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud – ühendavasse ettevõtjasse rahaliselt, majanduslikult ja organisatsiooniliselt integreeritud.

(¹) ELT C 222, 6.7.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt T versus S

(Kohtuasi C-269/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 4 lõike 4 teine lõik – Maksukohustuslased – Liikmesriikide õigus käsitada ühe maksukohustuslasena isikuid, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu omavahel tihedalt seotud (käibemaksugrupp) – Liikmesriigi õigusnormid, millega määratakse ainsaks maksukohustuslaseks käibemaksugrupi ühendav ettevõtja – Käibemaksugrupi sisetehingud – Artikli 6 lõike 2 punkt b – Tasuta teenuste osutamine – Mõiste „muu kui majandustegevuse eesmärk“)

(2023/C 35/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Finanzamt T

Vastustaja: S

Resolutsioon

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 4 lõike 4 teist lõiku

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik määrab grupi – mille moodustavad isikud, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud – ainsaks maksukohustuslaseks seda ühendava ettevõtja, kui see ettevõtja võib oma tahet läbi suruda teistes selle grupi moodustavates üksustes ja tingimusel, et tema määramine ei too kaasa maksutulu kaotamise ohtu.

2. Liidu õigust

tuleb tõlgendada nii, et

üksuse puhul, kes on grupi – mille moodustavad isikud, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud – ainus maksukohustuslane ja kes tegeleb esiteks majandustegevusega, millega seoses ta on maksukohustuslane ja teiseks tegevusega, mida ta teeb ametivõimuna ning millega seoses ei käsitata teda kuuenda direktiivi artikli 4 lõike 5 kohaselt käibemaksukohustuslasena, ei või selle grupi liikmeks oleva üksuse poolt teenuste osutamist ametivõimuna nimetatud direktiivi artikli 6 lõike 2 punkti b kohaselt maksustada.

(¹) ELT C 297, 7.9.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – TU, RE versus Google LLC

(Kohtuasi C-460/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Direktiiv 95/46/EÜ – Artikli 12 punkt b – Artikli 14 esimese lõigu punkt a – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 17 lõike 3 punkt a – Internetis otsingumootori haldaja – Isiku nime põhjal tehtud otsing – Väidetavalt ebaõiget teavet sisaldavatele artiklitele suunava lingi kuvamine otsingutulemuste loetelus – Neid artikleid illustreerivate fotode kuvamine pildiotsingu tulemuste loetelus pisipiltide (thumbnails) kujul – Otsingumootori haldajale esitatud taotlus linkide eemaldamiseks – Põhiõiguste kaalumine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7, 8, 11 ja 16 – Otsingumootori haldaja kohustused ja vastutus linkide eemaldamise taotluse menetlemisel – Linkide eemaldamist taotleva isiku tõendamiskoormis)

(2023/C 35/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: TU, RE

Kostja: Google LLC

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 17 lõike 3 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

kaaludes linkide eemaldamise taotluse – mis on esitatud otsingumootori haldajale ja milles nõutakse otsingutulemuste loetelust selle lingi eemaldamist, mis suunab selliseid väiteid sisaldava sisu juurde, mida taotluse esitanud isik peab ebaõigeks – läbivaatamisel ühelt poolt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 kaitstud õigusi ja teiselt poolt põhiõiguste harta artikliga 11 kaitstud õigusi, ei sõltu lingi eemaldamine tingimusest, et lingitud sisu õigsuse küsimus on vähemalt ajutiselt lahendatud taotluse esitanud isiku poolt sisu pakkuja vastu esitatud hagi raames.

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 12 punkti b ja artikli 14 esimese lõigu punkti a ning määruse 2016/679 artikli 17 lõike 3 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

kaaludes linkide eemaldamise taotluse – mis on esitatud otsingumootori haldajale ja milles nõutakse füüsilise isiku nime põhjal tehtud pildiotsingu tulemustest seda isikut kujutavate pisipiltidena kuvatud fotode eemaldamist – läbivaatamisel ühelt poolt põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 kaitstud õigusi ja teiselt poolt põhiõiguste harta artikliga 11 kaitstud õigusi, tuleb võtta arvesse nende fotode informatiivset väärtust olenemata nende fotode avaldamise kontekstist veebilehel, kust need on võetud, kuid võttes arvesse otsingutulemuste loetelus kuvatud fotodega vahetult kaasnevat tekstilist osa, mis võib selgitada nende fotode informatiivset väärtust.

(¹) ELT C 443, 21.12.2020.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi
Amet (EUIPO) versus Guillaume Vincenti**

(Kohtuasi C-653/20 P) (¹)

**(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ametnikud – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad –
Artikli 45 lõige 1 – Edutamine – Ametniku edutamata jätmise otsus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta
artikli 41 lõige 1 ja lõike 2 punkt a – Õigus olla ära kuulatud – Põhjendamiskohustus)**

(2023/C 35/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Lukošiuūtė ja K. Tóth, keda abistas *Rechtsanwalt* B. Wägenbaur)

Teine menetlusosaline: Guillaume Vincenti (esindaja: H. Tettenborn)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt (EUIPO).

(¹) ELT C 148, 26.4.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlus – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU versus Vlaamse Regering

(Kohtuasi C-694/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamisalane halduskoostöö – Kohustuslik automaatne teabevahetus aruandavate piiriüleste skeemide puhul – Direktiiv 2011/16/EL, mida on muudetud direktiiviga (EL) 2018/822 – Artikli 8ab lõige 5 – Kehtivus – Advokaadi kutsesaladus – Kutsesaladust hoidma kohustatud vahendajast advokaadi vabastamine aruandluskohustusest – Vahendajast advokaadi kohustus teavitada mis tahes teist vahendajat, kes ei ole tema klient, tema aruandluskohustusest – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7 ja 47)

(2023/C 35/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitajad: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Vastustaja: Vlaamse Regering

Resolutsioon

Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (muudetud nõukogu 25. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/822) artikli 8ab lõige 5 on lähtuvalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 7 kehtetu, kuna liikmesriikide poolt selle sätte kohaldamise tagajärjel on muudetud direktiivi artikli 3 punkti 21 tähenduses vahendajana tegutsev advokaat kohustatud juhul, kui ta on kutsesaladuse hoidmise kohustuse tõttu vabastatud direktiivi artikli 8ab lõikes 1 ette nähtud aruandluskohustusest, viivitamata teavitama mis tahes teist vahendajat, kes ei ole tema klient, aruandluskohustusest, mis tal on artikli 8ab lõike 6 alusel.

⁽¹⁾ ELT C 128, 12.4.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Administrativen sad – Blagoevgradi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – VS versus Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Kohtuasi C-180/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Määrus (EL) 2016/679 – Artiklid 2, 4 ja 6 – Määruse 2016/679 kohaldatavus – Mõiste „õigustatud huvi“ – Mõiste „avalikes huvides olev ülesanne või avaliku võimu teostamine“ – Direktiiv (EL) 2016/680 – Artiklid 1, 3, 4, 6 ja 9 – Kriminaalmenetluse raames kogutud isikuandmete töötlemise õiguspärasus – Eeldatava süüteoohvri andmete hilisem töötlemine talle süüdistuse esitamiseks – Mõiste „muu eesmärgil kui eesmärk, milleks isikuandmeid kogutakse“ – Andmed, mida liikmesriigi prokuratuur kasutab enda kaitseks riigivastutuse tuvastamise hagi raames)

(2023/C 35/07)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad – Blagoevgrad

Põhikohtuasja pooled

Apellant: VS

Vastustaja: Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Menetluses osales: Territorialno otdelenie – Petrich kam Rayonna prokuratura – Blagoevgrad

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK, artikli 1 lõiget 1 koostoimes selle artikli 4 lõikega 2 ja artikliga 6

tuleb tõlgendada nii, et

isikuandmete töötlemine vastab muule eesmärgile kui see, milleks neid andmeid koguti, kui neid andmeid koguti kuriteo uurimise ja avastamise eesmärgil, samas kui esimesena nimetatud töötlemise eesmärk on võtta isik asjaomase kriminaalmenetluse tulemusel vastutusele – seda sõltumata asjaolust, et asjaomast isikut peeti andmete kogumise ajal ohvriks, ja et selline töötlemine on lubatud direktiivi artikli 4 lõike 2 alusel tingimusel, et see vastab selles sättes ette nähtud tingimustele.

2. Direktiivi 2016/680 artikli 3 lõiget 8 ja artikli 9 lõikeid 1 ja 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrust (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 2 lõikeid 1 ja 2

tuleb tõlgendada nii, et

see määrus on kohaldatav isikuandmete töötlemise suhtes liikmesriigi prokuratuuri poolt eesmärgiga teostada oma kaitseõigusi riigivastutuse tuvastamise hagi raames, kui ta teavitab esiteks pädevat kohut selle hagi esitanud füüsilise isiku kohta käivatest toimikutest, mis on avatud direktiivi 2016/680 artikli 1 lõikes 1 nimetatud eesmärkidel, ja edastab teiseks need toimikud sellele kohtule.

3. Määruse 2016/679 artikli 6 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

juhul, kui riigivastutuse tuvastamise hagi aluseks on rikkumised, mida pannakse prokuratuurile süüks tema ülesannete täitmisel kriminaalasjades, võib sellist isikuandmete töötlemist pidada seaduslikuks, kui see on vajalik sellise riigi õigus- ja varaliste huvide kaitstes seisneva avalikes huvides ülesande täitmiseks selle määruse artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti e tähenduses, mis on prokuratuurile selles menetluses riigisisese õiguse alusel pandud, tingimusel et isikuandmete töötlemine vastab kõigile määruses ette nähtud kohaldatavatele nõuetele.

(¹) ELT C 206, 31.5.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – Luxury Trust Automobil GmbH versus Finanzamt Österreich

(Kohtuasi C-247/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 42 punkt a – Artikli 197 lõike 1 punkt c – Artikli 226 punkt 11a – Artikkel 141 – Maksuvabastus – Kolmnurktehing – Tarne lõppsoetaja määramine käibemaksu tasuma kohustatud isikuks – Arved – Märge „pöördmaksustamine“ – Kohustuslikkus – Selle märke puudumine arvel – Arve korrigeerimine tagasiulatuvalt)

(2023/C 35/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Luxury Trust Automobil GmbH

Vastustaja: Finanzamt Österreich

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL, artikli 42 punkti a koostoimes direktiivi 2006/112, mida on muudetud, artikli 197 lõike 1 punktiga c

tuleb tõlgendada nii, et

kolmnurktehingu puhul ei ole lõppsoetaja õiguspäraselt määratud käibemaksu tasuma kohustatud isikuks, kui vahendajast soetaja väljastatud arvel ei ole direktiivi 2006/112, mida on muudetud, artikli 226 punktis 11a viidatud märget „pöördmaksustamine“.

2. Direktiivi 2006/112, mida on muudetud direktiiviga 2010/45, artikli 226 punkti 11a

tuleb tõlgendada nii, et

kui arvel puudub selles sättes nõutud märge „pöördmaksustamine“, siis ei ole võimalik seda arvet tagantjärele korrigeerida, lisades täpsustuse, et arve puudutab ühendusesisest kolmnurktehingut ning käibemaksu tasumise kohustus on üle kantud tarne saajale.

⁽¹⁾ ELT C 263, 5.7.2022.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Sofiyski gradski sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes: HYA, IP, DD, ZI, SS

(Kohtuasi C-348/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Direktiiv (EL) 2016/343 – Süütuse presumptsiooni teatavate aspektide ja õiguse viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul tugevdamine – Artikli 8 lõige 1 – Süüdistatava õigus viibida kohtulikul arutelul – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik ja artikli 48 lõige 2 – Õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ja kaitsõigused – Süüdistuse poole tunnistajate ülekuulamine kriminaalasja kohtueelses menetluses ilma süüdistatava ja tema kaitsja juuresolekuta – Võimatus küsitleda süüdistuse poole tunnistajaid kriminaalmenetluse kohtuliku arutamise staadiumis – Riigisisised õigusnormid, mis võimaldavad kriminaalkohtul tugineda oma otsuses tunnistajate varasematele ütlustele)

(2023/C 35/09)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Süüdistatavad põhikohtuasjas

HYA, IP, DD, ZI, SS

Menetluses osales: Spetsializirana prokuratura

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul, artikli 8 lõiget 1, tõlgendatuna koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõiguga ja artikli 48 lõikega 2,

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus niisuguste riigisiseste õigusnormide kohaldamine, mis lubavad liikmesriigi kohtul juhul, kui kriminaalasja kohtulikul arutamisel ei ole võimalik süüdistuse poole tunnistajat üle kuulata, tugineda süüdistatava süü või süütuse üle otsustamisel tunnistaja ütlusele, mille ta andis kohtueelses menetluses kohtuniku ees, kuid ilma süüdistatava või tema kaitsja juuresolekuta, välja arvatud juhul, kui tunnistaja puudus kriminaalasja kohtulikult arutamisel mõjuval põhjusel, kui selle tunnistaja ütlus ei ole ainus või otsustav alus süüdistatava süüdimõistmisele ning kui on olemas korvad asjaolud, mis on piisavad selleks, et tasakaalustada raskused, mida sellise ütluse arvessevõtmise tõttu põhjustati süüdistatavale ja tema kaitsjale.

⁽¹⁾ ELT C 338, 23.8.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Landgericht München I eelotsusetaotlus – Saksamaa) – DOMUS-Software-AG versus Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Kohtuasi C-370/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/7/EL – Hilinenud maksmisega võitlemine äritehingute puhul – Võlgniku hilinenud maksmise tõttu võlausaldajale tekkinud sissenõudmiskulude hüvitamine – Artikkel 6 – Minimaalne kindel summa suurusega 40 eurot – Ühe ja sama lepingu alusel kauba perioodilise tarnimise või teenuse perioodilise osutamise eest tasumisel mitme maksega hilinemine)

(2023/C 35/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht München I

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellant: DOMUS-Software-AG

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul artikli 6 lõiget 1 koostoimes artikliga 3

tuleb tõlgendada nii, et

kui ühes ja samas lepingus on kokku lepitud perioodilised kaubatarned või teenuste osutamine, kusjuures neist igäihe eest tuleb maksta kindlaksmääratud aja jooksul, tuleb sissenõudmiskulude hüvitamiseks võlausaldajale tasuda minimaalne kindel summa suurusega 40 eurot iga hilinevad maksmise tõttu.

(¹) ELT C 349, 30.8.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzgerichti eelotsusetaotlus – Austria) – P GmbH versus Finanzamt Österreich

(Kohtuasi C-378/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Maksualaste õigusaktide ühtlustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 203 – Käibedeklaratsiooni korrigeerimine – Teenuse saajad, kes ei saa mahaarvamisõigust kasutada – Maksutulude saamata jäämise ohu puudumine)

(2023/C 35/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: P GmbH

Vastustaja: Finanzamt Österreich

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 27. juuni 2016. aasta direktiiviga (EL) 2016/1065), artiklit 203

tuleb tõlgendada nii, et

maksukohustuslane, kes on osutanud teenuse ja märkinud arvele vale maksumäära alusel arvutatud käibemaksusumma, ei pea nimetatud sätte järgi tasuma seda osa käibemaksust, mis on arvele märgitud valesti, kui puudub maksutulude saamata jäämise oht, kuna kõik teenuse saajad on lõpptarbijad, kellel ei ole õigust sisendkäibemaksu maha arvata.

(¹) ELT C 349, 30.8.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Varhoven administrativen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – DELID EOOD versus Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

(Kohtuasi C-409/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine põllumajanduspoliitika – Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD) – Määrus (EL) nr 1305/2013 – Investeermistoetus – Riigisisesed õigusnormid, mis seavad toetuse andmise tingimuseks, et taotleja esitab tema nimele väljastatud tunnistuse loomakasvatusevõtte registreerimise kohta ja näitab, et taotluse esitamise ajal on tema põllumajandusettevõtte toodang vähemalt 8 000 eurot)

(2023/C 35/12)

Kohtumenethuse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DELID EOOD

Vastustaja: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2393, artiklit 17

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis seavad selles sättes ette nähtud toetuse andmise tingimuseks, et taotleja esitab tema nimele väljastatud tunnistuse loomakasvatusevõtte registreerimise kohta.

2. Määruse nr 1305/2013, muudetud määrusega 2017/2393, artiklit 17

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis seavad selles sättes ette nähtud toetuse andmise tingimuseks, et taotleja tõendab, et taotluse esitamise ajal on tema põllumajandusettevõtte toodang vähemalt 8 000 eurot.

⁽¹⁾ ELT C 401, 04.10.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – X sp. z o.o., sp. k. versus Z

(Kohtuasi C-419/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/7/EL – Hilinenud maksimisega võitlemine äritehingute puhul – Artikli 2 punkt 1 – Mõiste „äritehingud“ – Võlgniku hilinenud maksmise tõttu võlausaldajale tekkinud sissenõudmiskulude hüvitamine – Artikkel 6 – Minimaalne kindel summa suurusega 40 eurot – Mitme maksega hiline mine ühe ja sama lepingu alusel kauba tarnimise või teenuse osutamise eest tasumisel)

(2023/C 35/13)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: X sp. z o.o., sp. k.

Kostja: Z

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul artikli 2 punkti 1

tuleb tõlgendada nii, et

selles sisalduv mõiste „äritehingud“ hõlmab iga üksiksteisele järgnevat kaubatarnet või teenuse osutamist, mis toimub ühe ja sama lepingu alusel.

2. Direktiivi 2011/7 artikli 6 lõiget 1 koostoimes artikliga 4

tuleb tõlgendada nii, et

kui ühes ja samas lepingus on kokku lepitud üksiksteisele järgnevat kaubatarnet või teenuste osutamine, kusjuures neist igapähe eest tuleb maksta kindlaksmääratud aja jooksul, tuleb sissenõudmiskulude hüvitamiseks võlausaldajale tasuda minimaalne kindel summa suurusega 40 eurot iga hilinenud maksmise tõttu.

⁽¹⁾ ELT C 490, 6.12.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – Aquila Part Prod Com S.A versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-512/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 168 – Õigus käibemaksu mahaarvamisele – Neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõte – Pettus – Tõend – Maksukohustuslase hoolsuskohustus – Toiduohutust käsitlevatest liidu õiguse ja riigisisestest sätetest tulenevate kohustuste rikkumise arvesse võtmine – Maksukohustuslase poolt kolmandale isikule volituse andmine maksustatavate tehingute tegemiseks – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 47 – Õigus õiglasele kohtulikule arutamisele)

(2023/C 35/14)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Aquila Part Prod Com S.A

Kostja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,

tuleb tõlgendada nii, et

- kui maksuhaldur keeldub maksukohustuslasele sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse andmisest põhjusel, et maksukohustuslane osales karussellpettuses, siis on selle direktiiviga vastuolus, kui maksuhaldur piirdub selle kindlakstegemisega, et tehing on osa ringarvelduste ahelast;
- maksuhalduri ülesanne on esiteks täpselt kirjeldada maksudest kõrvalehoidmise koosseisu tunnuseid ja tõendada pettuslikku tegevust ning teiseks tõendada, et maksukohustuslane osales aktiivselt selles maksudest kõrvalehoidmises või et ta teadis või oleks pidanud teadma, et tehing, mille alusel see õigus tekib, oli seotud nimetatud maksudest kõrvalehoidmisega, mis ei tähenda tingimata, et tehakse kindlaks kõik maksudest kõrvalehoidmises osalenud isikud ja nende vastav tegevus.

2. Direktiivi 2006/112

tuleb tõlgendada nii, et

- kui maksuhaldur viitab maksukohustuslase aktiivsele osalemisele käibemaksupettuses, et keelduda mahaarvamisõiguse andmisest, ei ole sellega vastuolus, kui maksuhaldur põhjendab keeldumist täiendavalt või teise võimalusena tõenditega, mis ei tõenda mitte osalemist, vaid asjaolu, et maksukohustuslane oleks saanud nõutavat hoolsust ilmutades teada, et asjaomane tehing oli sellise pettusega seotud;
- ainuüksi asjaolust, et kaubatarnete ahelas osalejad tundsid üksteist, ei piisa selleks, et tuvastada maksukohustuslase osalemine maksudest kõrvalehoidmises.

3. Direktiivi 2006/112 koostoimes proportsionaalsuse põhimõttega

tuleb tõlgendada nii, et

- sellega ei ole vastuolus, et kui on märke, mille põhjal võib kahtlustada, et esineb rikkumisi või pettust, siis nõutakse maksukohustuslaselt kõrgendatud hoolsust veendumaks, et tema sooritatav tehing ei too kaasa tema osalemist maksudest kõrvalehoidmises;
- temalt ei saa siiski nõuda, et ta teeks keerulisi ja põhjalikke kontrole, nagu need, mida võib läbi viia maksuhaldur;
- liikmesriigi kohtute ülesanne on hinnata, kas maksukohustuslane on kohtuasja asjaolusid arvestades näidanud piisavat hoolsust ja võtnud meetmeid, mida temalt sellistel asjaoludel mõistlikult nõuda võib.

4. Direktiivi 2006/112

tuleb tõlgendada nii, et

- sellega on vastuolus, kui maksuhaldur keeldub andmast maksukohustuslasele käibemaksu mahaarvamise õigust üksnes sel põhjusel, et ta ei ole täitnud riigisisestest sätetest või liidu õigusest tulenevaid kohustusi toiduohutuse valdkonnas;

- nende kohustuste täitmatajätmine võib siiski olla üks mitmest asjaolust, mida maksuhaldur võib arvesse võtta selleks, et tõendada nii käibemaksupettust kui ka nimetatud maksukohustuslase osalemist selles pettuses, isegi kui puudub sellise rikkumise tuvastamiseks pädeva haldusasutuse eelnev otsus.

5. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 tunnustatud õigust õiglasele kohtulikule arutamisele

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus, kui kohus, kellele on esitatud kaebus maksuhalduri otsuse peale, võtab käibemaksupettuse esinemise või maksukohustuslase selles pettuses osalemise tõendamisel arvesse nende kohustuste rikkumist, kui seda tõendit saab selles kohtus vaidlustada ja võistlevalt arutada.

6. Direktiivi 2006/112 ja neutraalse maksustamise põhimõtet

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus selline maksustamispraktika, mille kohaselt maksukohustuslasele käibemaksu mahaarvamise õiguse andmisest keeldumisel põhjusel, et ta osales käibemaksupettuses, võetakse arvesse asjaolu, et maksukohustuslase käsundisaaja seaduslik esindaja oli teadlik selle maksupettuse koosseisu moodustavatest faktilistest asjaoludest, sõltumata käsundit reguleerivatest kohaldatavatest riigisisestest õigusnormidest ja kõnealuses asjas sõlmitud käsunduslepingu tingimustest.

(¹) ELT C 471, 22.11.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wiesbadeni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – BU versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-564/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Põhiõigused – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Varjupaigapoliitika – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 11 lõige 1, artikli 23 lõige 1 ning artikli 46 lõiked 1 ja 3 – Juurdepääs taotleja toimikus sisalduvale teabele – Täielik toimik – Metaandmed – Toimiku edastamine struktureerimata üksikfailide kujul – Kirjalik teave – Otsuse digiteeritud koopia koos omakäelise allkirjaga – Elektroonilise toimiku pidamine pabertoimikut arhiveerimata)

(2023/C 35/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BU

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 23 lõiget 1 ja artikli 46 lõikeid 1 ja 3 koostöös Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus liikmesriigi halduspraktika, mille kohaselt võib rahvusvahelise kaitse taotluse kohta otsuse teinud haldusasutus edastada taotleja esindajale selle taotlusega seotud elektroonilise toimiku koopia üksikute PDF-vormingus (Portable Document Format) failide koguna, mille leheküljed ei ole läbivalt nummerdatud ja mille struktuuri saab nähtavaks teha internetis vabalt kättesaadava tasuta tarkvara abil, tingimusel et esiteks tagab see edastamisviis võimaluse tutvuda kogu teabega, mis on taotleja kaitse jaoks oluline ja sisaldub toimikus ning mille alusel tehti otsus selle taotluse kohta, ning teiseks tagab see edastamisviis toimiku struktuuri ja kronoloogia võimalikult täpse taasesitamise; see ei puuduta juhtumeid, kui teatavate andmete avaldamine taotleja esindajale on üldist huvi teenivate eesmärkidega vastuolus.

2. Direktiivi 2013/32 artikli 11 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

rahvusvahelise kaitse taotluse kohta tehtud otsusel ei pea olema selle otsuse teinud pädeva asutuse ametniku allkirja, selleks et seda otsust saaks käsitada kirjalikult teatavaks tehtud otsusena nimetatud sätte tähenduses.

(¹) ELT C 11, 10.1.2022.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2022. aasta otsus (Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbachi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – LSI – Germany GmbH versus Freistaat Bayern

(Kohtuasi C-595/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Toidualase teabe esitamine tarbijatele – Määrus (EL) nr 1169/2011 – Artikkel 17 ja VI lisa A osa punkt 4 – Mõiste „toidu nimetus“ – Mõiste „toote nimetus“ – Kohustuslikud andmed toidu märgistamisel – Komponent või koostisosa, mida on osaliselt või täielikult kasutatud selleks, et asendada komponenti või koostisosa, mis tarbija ootuste kohaselt on tavaliselt kasutatav või toidus loomulikult sisalduv)

(2023/C 35/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: LSI – Germany GmbH

Vastustaja: Freistaat Bayern

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004, artikli 17 lõikeid 1, 4 ja 5 koostoimes VI lisa A osa punktiga 4

tuleb tõlgendada nii, et

väljendil „toote nimetus“, mis esineb VI lisa A osa punktis 4, ei ole iseseisvat tähendust, mis erineb väljendi „toidu nimetus“ omast määruse artikli 17 lõike 1 tähenduses, mistõttu VI lisa A osa punktis 4 ette nähtud märgistuse erinõudeid ei kohaldata „intellektuaalomandiõigustega kaitstud nimetusele“, „kaubamärgile“ või „väljamõeldud nimetusele“, millele on osutatud määruse artikli 17 lõikes 4.

(¹) ELT C 502, 13.12.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – QE versus Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Kohtuasi C-600/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 3 lõige 1 – Artikkel 4 – Lepingutingimuse ebaõiglase laadi hindamise kriteeriumid – Lepingutingimus, mis näeb ette laenulepingu ennetähtaegse lõpetamise – Lepinguline õigus mitte ette hoiatada)

(2023/C 35/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: QE

Kostja: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Resolutsioon

1. 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsust Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60) tuleb tõlgendada nii, et selles ette nähtud kriteeriume, mille alusel hinnata, kas lepingutingimus on ebaõiglane nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 3 lõike 1 tähenduses, eelkõige lepingu poolte õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse tõttu, mille see lepingutingimus tekitab tarbija kahjuks, ei saa pidada kumulatiivseteks ega alternatiivseteks, vaid neid tuleb käsitada osana kõigest asjaoludest, mis on seotud lepingu sõlmimisega ja mida riigisisene kohus peab analüüsima, et hinnata lepingutingimuse ebaõiglast laadi direktiivi 93/13 artikli 3 lõike 1 tähenduses.

2. Direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 1 ja artiklit 4

tuleb tõlgendada nii, et

laenu kestust ja summat arvestades võib laenu ühe tagasimakse tasumisega viivitamine rohkem kui 30 päeva põhimõtteliselt olla juba iseenesest käsitatav laenulepingu piisavalt olulise rikkumisena 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsuse Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60) tähenduses.

3. Direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 1 ja artiklit 4

tuleb tõlgendada nii, et

kui direktiivi artikli 4 lõige 2 kohaldamisele ei kuulu, on nende sätetega vastuolus see, kui laenulepingu pooled kehtestavad lepingus tingimuse, mis näeb sõnaselgelt ja ühemõtteliselt ette õiguse see leping kohe ennetähtaegselt lõpetada, kui maksegraafikujärgse makse tasumisega on viivitatud teatud aja, olukorras, kus selles tingimuses ei ole eraldi kokku lepitud ja see kutsub esile lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse tarbija kahjuks.

(¹) ELT C 502, 13.12.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – VB versus GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Kohtuasi C-625/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Tarbija õigustamatult taganemine lepingust – Ebaõiglaseks tunnistatud lepingutingimus, milles on ette nähtud müüja või teenuste osutaja õigus saada kahju eest hüvitist – Riigisisese õiguse dispositiivse sätte kohaldamine)

(2023/C 35/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VB

Kostja: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

kui müügilepingu kahjuhüvitusklausli ebaõigluse ja seega selle tühisuse tuvastamise korral saab leping ilma selle klauslita kehtima jääda, on nimetatud sätetega vastuolus, kui selle klausli kehtestanud müüja võib kahju hüvitamise hagi raames, mis põhineb üksnes riigisisese võlaõiguse dispositiivsel sätel, nõuda talle tekkinud kahju hüvitamist, nagu on ette nähtud kõnealuses sättes, mida oleks kohaldatud selle klausli puudumisel.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg eelotsusetaotlus – Luksemburg) – GV versus Caisse nationale d'assurance pension

(Kohtuasi C-731/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Isikute vaba liikumine – ELTL artikkel 45 – Töötajad – Määrus (EL) nr 492/2011 – Artikli 7 lõiked 1 ja 2 – Võrdne kohtlemine – Sotsiaalsed soodustused – Toitjakaotuspension – Registreeritud elukaaslased – Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt makstakse toitjakaotuspensioni tingimusel, et teises liikmesriigis õiguspäraselt sõlmitud ja registreeritud kantud kooselu on kantud riiklikkusse registreeritud)

(2023/C 35/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: GV

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Caisse nationale d'assurance pension

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2016. aasta määrusega (EL) 2016/589, artiklit 7

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus vastuvõtva liikmesriigi õigusnorm, mis näeb ette, et teises liikmesriigis õiguspäraselt sõlmitud ja registreeritud kooselu elusolevale elukaaslasele makstakse toitjakaotuspensioni – millele tal on õigus sel alusel, et tema surnud elukaaslane töötas esimesena nimetatud liikmesriigis – tingimusel, et kooselu on varem kantud selle riigi peetavasse registreeritud.

(¹) ELT C 73, 14.2.2022.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Administratiivā rajona tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – AAS „BTA Baltic Insurance Company“ versus Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Kohtuasi C-769/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 18 lõige 1 – Võrdse kohtlemise, läbipaistvuse ja proportsionaalsuse põhimõte – Hankemenetluse kehtetuks tunnistamise otsus – Kahe sama ettevõtjaga seotud pakkuja poolt eraldi esitatud pakkumused, mis on kaks majanduslikult soodsaimat pakkumust – Eduka pakkuja keeldumine lepingu allakirjutamisest – Hankija otsus lükata tagasi järgmise pakkuja pakkumus, lõpetada menetlus ja korraldada uus hankemenetlus)

(2023/C 35/20)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratiivā rajona tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AAS „BTA Baltic Insurance Company“

Vastustajad: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Resolutsioon

Proportsionaalsuse põhimõtet Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 18 lõike 1 tähenduses

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis panevad hankijale kohustuse lõpetada hankemenetlus, kui majanduslikult soodsaima pakkumuse esitamise tulemusel esialgu edukaks tunnistatud pakkujat, kes võttis oma pakkumuse tagasi, ja järgmise majanduslikult soodsaima pakkumuse esitanud pakkujat tuleb pidada üheks ja samaks ettevõtjaks.

(¹) ELT C 84, 21.2.2022.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 8. detsembri 2022. aasta otsus (Rechtbank Amsterdami elotsusetaotlus – Madalmaad) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus CJ suhtes

(Kohtuasi C-492/22) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 6 lõige 2 – Pädevate õigusasutuste määramine – Üleandmise edasilükkamise otsus, mille on teinud asutus, mis ei ole vahistamismäärust täitev õigusasutus – Artikkel 23 – Üleandmiseks ette nähtud tähtaegade möödumine – Tagajärjed – Artikkel 12 ja artikli 24 lõige 1 – Tagaotsitava vahi all hoidmine vahistamismäärust täitvas liikmesriigis kriminaalmenetluse läbiviimiseks – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 6, 47 ja 48 – Süüdistatava õigus ilmuda isiklikult kohtulikule arutelule)

(2023/C 35/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pool

Hageja: CJ

Resolutsioon

1. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 24 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

otsus selles sättes nimetatud üleandmine edasi lükata kujutab endast otsust Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta, mille peab raamotsuse artikli 6 lõike 2 kohaselt tegema vahistamismäärust täitev õigusasutus. Kui sellist otsust ei ole teinud niisugune asutus ja raamotsuse artikli 23 lõigetes 2–4 sätestatud tähtajad on möödunud, tuleb isik, kelle kohta on tehtud Euroopa vahistamismäärus, vastavalt sama raamotsuse artikli 23 lõikele 5 vabastada.

2. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artiklit 12 ja artikli 24 lõiget 1 koostoimes harta artikliga 6

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus see, kui isik, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus ja kelle üleandmine vahistamismääruse teinud liikmesriigi õigusasutusele lükati edasi vahistamismäärust täitvas liikmesriigis tema suhtes toimuva kriminaalmenetluse tõttu, jäetakse seal Euroopa vahistamismääruse alusel tema suhtes toimuva kriminaalmenetluse ajaks vahi alla.

3. Raamotsuse 2002/584, muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 24 lõiget 1 koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 teise ja kolmanda lõigu ja artikli 48 lõikega 2

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus, kui sellise isiku üleandmine, kelle kohta on tehtud Euroopa vahistamismäärus, lükatakse edasi tema suhtes vahistamismäärust täitvas liikmesriigis alustatud kriminaalmenetluse läbiviimiseks ainuüksi põhjusel, et see isik ei ole loobunud õigusest ilmuda isiklikult kohtute ette, kus see menetlus toimub.

⁽¹⁾ ELT C 368, 26.9.2022.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2022. aasta määrus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Centro Petroli Roma Srl versus Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Kohtuasi C-597/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artiklid 53 ja 99 – ELTL artikkel 267 – Liikmesriikide viimase astme kohtute eelotsusetaotluse esitamise kohustuse ulatus – Erandid sellest kohustusest – Kriteeriumid – Olukorrad, milles liidu õiguse õige tõlgendamine on niivõrd ilmne, et ei jäta ruumi mingile mõistlikule kahtlusele – Tingimus, et viimase astmena kohtuasja lahendav liikmesriigi kohus oleks veendunud, et ka liikmesriikide teised viimase astme kohtud ja Euroopa Kohus peavad seda lahendust ilmselgeks)

(2023/C 35/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: Centro Petroli Roma Srl

Kostja: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Resolutsioon

ELTL artiklit 267 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kelle lahendite peale ei saa riigisisese õiguse järgi edasi kaevata, võib jätta Euroopa Kohtule liidu õiguse tõlgendamise küsimuse esitamata ja lahendada selle omal vastutusel, kui liidu õiguse õige tõlgendus on niivõrd ilmne, et ei jää ruumi mingile mõistlikule kahtlusele. Niisuguse ilmse lahenduse olemasolu tuleb hinnata lähtuvalt liidu õigusele omastest joontest, selle tõlgendamise eriomastest raskustest ja kohtupraktika lahknevuste riskist Euroopa Liidu sees.

See liikmesriigi kohus ei ole kohustatud üksikasjalikult tõendama, et liikmesriikide teised viimase astme kohtud ja Euroopa Kohus otsustaksid samasuguse tõlgenduse kasuks, ent ta peab olema neid aspekte arvesse võtva hindamise tulemusel veendunud, et ka liikmesriikide teised viimase astme kohtud ja Euroopa Kohus peavad seda lahendust ilmselgeks.

⁽¹⁾ Saabumise kuupäev: 27.9.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. novembri 2022. aasta määrus (Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – TD, SD versus mBank S.A.

(Kohtuasi C-138/22) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Välisvaluuta suhtes indekseeritud hüpoteeklaen – Ebaõiglased tingimused – Ebaõiglase või seadusega vastuolus olevate tingimuste lisamise tõttu tühine leping – Tarbija valik – Riigisisese õiguse tõlgendamine – Ilmne pädevuse puudumine)

(2023/C 35/23)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: TD, SD

Kostja: mBank S.A.

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohus ei ole ilmselgelt pädev, et vastata Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Varssavi kesklinna rajoonikohus, Poola) 18. jaanuari 2022. aasta otsusega esitatud eelotsuse küsimusele.

(¹) Saabumise kuupäev: 25.2.2022.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 2. detsembri 2022. aasta määrus (Tribunalul Specializat Cluj'i eelotsusetaotlus – Rumeenia) – NC versus Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Kohtuasi C-229/22) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkt iii – Hüvitis ja abi reisijatele – Lennu tühistamine – Õigus hüvitisele, kui pakutakse võimalust teekonda muuta – Tingimused – Lahknevus liidu õigusnormi eri keeleversioonides – Teekonna muutmine, mis võimaldab reisijatel väljuda mitte rohkem kui üks tund enne kavandatud väljumisaega)

(2023/C 35/24)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Specializat Cluj

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: NC

Kostja: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkti iii

tuleb tõlgendada nii, et

lennu tühistamise korral on asjaomastel reisijatel õigus saada tegutsevalt lennuettevõtjalt hüvitist vastavalt selle määruse artiklile 7, välja arvatud juhul, kui neid on teavitatud tühistamisest vähem kui seitse päeva enne kavandatud väljumisaega ning see lennuettevõtja on neile pakkunud võimalust teekonda muuta, mis võimaldab neil välja lennata mitte rohkem kui üks tund enne kavandatud väljumisaega ja jõuda lõppsihtkohta hiljemalt kaks tundi pärast kavandatud saabumisaega.

(¹) Saabumise kuupäev: 29.3.2022.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 13. juunil 2022 – GC jt versus Croce Rossa Italiana jt

(Kohtuasi C-389/22)

(2023/C 35/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: GC jt

Vastustajad: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Eelotsuse küsimused

1. [Kas] selleks, et võiks leida, et ETLT artiklis 267 sätestatud eelotsusetaotluse esitamise kohustusest, mis kuulub viimase astme kohtule [...], on tehtud erand, tuleb subjektiivselt tuvastada „veendumus, et küsimus on niisama ilmselge teiste liikmesriikide kohtute ja Euroopa Kohtu jaoks“ [vastavalt 6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsusele Cilfit jt, kohtuasi 238/81] [...], põhjendades seda lähtuvalt võimalikust tõlgendusest, mille tõenäoliselt annaksid samale küsimusele teiste liikmesriikide kohtud ja Euroopa Kohus, kui nende poole samas küsimuses pöörduks?
2. Kas [...] selleks, et vältida võimatut tõendamiskoormist ja võimaldada eelotsusetaotluse esitamise kohustustest erandi tegemiseks Euroopa Kohtu poolt viidatud tingimuste konkreetset rakendamist – piisab riigisisese menetluse raames tõstatatud eelotsuse küsimuse (mis käsitleb konkreetse kohtuasjas asjassepuutuva Euroopa sätte tõlgendamist ja õiget kohaldamist) selge põhjendamatu tuvastamisest, välistades sellekohaste mõistlike kahtluste olemasolu, arvestades pelgalt objektiivsel tasandil – analüüsivalt konkreetset tõlgenduslikku lähenemisviisi, mida erinevad kohtud võiksid kasutada – [liidu] õiguse enda terminoloogiat ja tähendusi, mis on (konkreetses kohtuasjas asjakohast) Euroopa sätet moodustavatele sõnadele omistatavad, Euroopa õiguse konteksti, millesse see kuulub ja selle sätestamise aluseks olnud kaitse-eesmäärke, võttes arvesse Euroopa õiguse arenguetappi hetkel, mil asjakohast sätet riigisiseses menetluses kohaldatakse?
3. Kas selleks, et kaitsta kohtute sõltumatuse ja menetluse mõistliku kestuse põhiseaduslikke ja Euroopa väärtusi, on võimalik tõlgendada ETLT artiklit 267 nii, et välistatakse see, et riigisisese kõrgeima kohtu suhtes, kes on Euroopa Liidu õiguse tõlgendamist käsitlevat eelotsusetaotluse esitamise taotlust analüüsinud ja selle rahuldamata jätnud, võib automaatselt või hagi esitanud ainsa poole kaalutusõiguse alusel algatada tsiviil- ja distsiplinaarvastutuse tuvastamise menetluse?
4. [Kas] direktiiviga 1999/70/EÜ⁽¹⁾ ja õiguspärase ootuse põhimõttega on kooskõlas 15. märtsi 2010. aasta seadusandliku dekreeidi nr 66 artiklid 1626, 1653, 1668 ja 1669, milles on ette nähtud kümnete aastate jooksul korduvalt pikendatavate ja uuendatavate teenistussuhete olemasolu riigiasutusega, ilma tähtajatu töölepingu sõlmimiseta?
5. [Kas] direktiiviga nr 1999/70/EÜ ja diskrimineerimiskeelu põhimõttega on kooskõlas seadusandliku dekreeidi nr 178/2012 artiklid 5 ja 6 osas, milles nendes on sätestatud erinev kohtlemine sama teenistuse töötajate vahel, kes on püsivalt teenistuses (st tähtajatu) ja kes on ajutiselt teenistuses (st tähtajaliselt), kusjuures puuduvad õigusnormid, mis tagavad ajutises teenistuses töötajatele võimaluse säilitada töösuhte pärast selle üksuse, mille teenistuses nad on, ümberkorraldamist?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiasalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Gugler France'i 14. septembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 13. juuli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-147/21: Gugler France versus EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Kohtuasi C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Gugler France (esindajad: *avocat* S. Guerlain)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Alexander Gugler

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 5. detsembri 2022. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Gugler France'i kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 29. septembril 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers jt versus Premier ministre/ Eerste Minister

(Kohtuasi C-623/22)

(2023/C 35/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies jt., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables jt

Vastustaja: Premier ministre/ Eerste Minister

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 25. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/822, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas aruandavate piiriüleste skeemide puhul⁽¹⁾, on Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikega 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 20 ja 21, ning täpsemalt nende sätetega tagatud võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega vastuolus osas, milles direktiiv (EL) 2018/822 ei piira aruandavatest piiriülestest skeemidest teatamise kohustust äriühingu tulumaksuga, vaid muudab selle kohaldatavaks kõigi maksude suhtes, mis kuuluvad nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ⁽²⁾) kehtetuks tunnistamise kohta) kohaldamisalasse, mis Belgia õiguses ei hõlma mitte ainult äriühingu tulumaksu, vaid ka muid otseseid makse peale äriühingu tulumaksu ja kaudseid makse, nagu näiteks registreerimistasud?
2. Kas eespool nimetatud direktiiv (EL) 2018/822 rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 1 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 7 lõikega 1 tagatud seaduslikkuse põhimõtet kriminaalasjades, õiguskindluse üldpõhimõtet ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 8 tagatud õigust eraelu puutumatusel, kuivõrd mõisted „skeem“ (ja sellega seoses mõisted „piiriülene skeem“, „turustatav skeem“ ja

„kohandatud skeem“), „vahendaja“, „osaleja“, „seotud ettevõtja“ ning määratlus „piiriülene“, eri „tunnused“ ja „esmise eelise kriteerium“, mida direktiivis (EL) 2018/822 on kasutatud aruantavatest piiriüleste skeemidest teatamise kohustuse kohaldamisala ja ulatuse kindlaksmääramiseks, ei ole piisavalt selged ja täpsed?

3. Kas eespool nimetatud direktiiv (EL) 2018/822 on eelkõige seetõttu, et sellega lisatakse eespool nimetatud direktiivi 2011/16/EL artikli 8ab lõiked 1 ja 7, vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 1 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 7 lõikega 1 tagatud seaduslikkuse põhimõttega kriminaalasjades, ja kas see rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 8 tagatud õigust eraelu puutumatusel, kuivõrd 30 päevase tähtaja algus, mille jooksul asjasse puutuv vahendaja või maksumaksja peab täitma kohustust teatada aruantavast piiriülesest skeemist, ei ole piisavalt selgelt ja täpselt kindlaksmääratud?
4. Kas eespool nimetatud direktiivi (EL) 2018/822 artikli 1 punkt 2 rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 8 tagatud õigust eraelu puutumatusel, kuivõrd sellega eespool nimetatud direktiivi 2011/16/EL lisatud uue artikli 8ab lõige 5 näeb ette, et kui liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et anda vahendajatele õigus saada vabastus aruantava piiriülese skeemi kohta teabe esitamise kohustusest, juhul kui aruandluskohustus võib olla vastuolus selle liikmesriigi õiguse kohase kutsesaladuse hoidmise kohustusega, on see liikmesriik kohustatud nõudma, et vahendajad annaksid viivitamata mis tahes teisele vahendajale või kui selliseid vahendajaid ei ole, siis maksumaksjale, teada tema aruandluskohustusest, kuna niisuguse kohustuse tagajärjel on vahendaja, kelle suhtes kehtib kutsesaladuse hoidmise kohustus, mille rikkumine on kõnealuse liikmesriigi õiguse kohaselt kriminaalkorras karistatav, kohustatud andma teisele vahendajale, kes ei ole tema klient, teavet, mis on talle teatavaks saanud kutsetegevuse käigus?
5. Kas eespool nimetatud direktiiv (EL) 2018/822 rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 8 tagatud õigust eraelu puutumatusel, kuivõrd kohustus teatada aruantavatest piiriüleste skeemidest tooks kaasa asjasse puutuvate vahendajate ja maksumaksjate eraelu puutumatusel, mis ei ole mõistlikult põhjendatud ja taotletavaid eesmärke silmas pidades proportsionaalne ega ole siseturu nõuetekohase toimimise tagamise eesmärgi seisukohast asjakohane?

⁽¹⁾ ELT 2018, L 139, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2011, L 64, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – X versus
Inspecteur Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Kohtuasi C-639/22)

(2023/C 35/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Gelderland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2006/112 ⁽¹⁾ artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et saab lähtuda sellest, et põhikohtuasjas kõne all oleva pensionifondi liikmed kannavad investeerimisega seotud riske, ja kas see tähendab, et pensionifond kujutab endast eriotstarbelist investeerimisfondi selle sätte tähenduses? Kas seejuures on tähtis,

- kas liikmed kannavad individuaalseid investeerimisriske või piisab sellest, et investeringute tulemustel on tagajärjed liikmete ühendusele ja mitte ühelegi muule isikule?
- kui suured on kollektiivsed või individuaalsed riskid?
- kui võrd on pensionihüvitiste suuruse seisukohast määrava tähtsusega ka muud tegurid, nagu pensioni kogumise periood, töötasu suurus ja diskontotegur?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV versus Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Kohtuasi C-640/22)

(2023/C 35/29)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Gelderland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Fiscale Eenheid Achmea BV

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112 (¹) artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et saab lähtuda sellest, et põhikohtuasjas kõne all oleva pensionifondi liikmed kannavad investeerimisega seotud riske, ja kas see tähendab, et pensionifond kujutab endast eriotstarbelist investeerimisfondi selle sätte tähenduses? Kas seejuures on tähtis,
 - kas liikmed kannavad individuaalseid investeerimisriske või piisab sellest, et investeringute tulemustel on tagajärjed liikmete ühendusele ja mitte ühelegi muule isikule?
 - kui suured on kollektiivsed või individuaalsed riskid?
 - kui võrd on pensionihüvitiste suuruse seisukohast määrava tähtsusega ka muud tegurid, nagu pensioni kogumise periood, töötasu suurus ja diskontotegur?
 - et pensionifond ei tegele alates 1. jaanuarist 2018 enam aktiivse pensionide kogumisega ja on madala strateegilise katemäära tõttu kohustatud koguvara üle andma kindlustusandjale või mõnele muule pensionifondile?

2. Kas neutraalse maksustamise põhimõte tähendab, et direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti g kohaldamisel fondide suhtes, mis ei ole eurofondid ^(?), ei tule hinnata mitte ainult seda, kas neid saab võrrelda eurofondiga, vaid ka seda, kas neid saab keskmise tarbija arusaama kohaselt võrrelda muude fondidega, mis ei ole küll eurofondid, kuid mida liikmesriik käsitleb eriotstarbeliste investeerimisfondidena?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽²⁾ Vabalt võõrandatavatesse väärtpaperitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Y versus Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Kohtuasi C-641/22)

(2023/C 35/30)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Gelderland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Y

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2006/112 ⁽¹⁾ artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et saab lähtuda sellest, et põhikohtuasjas kõne all oleva pensionifondi liikmed kannavad investeerimisega seotud riske, ja kas see tähendab, et pensionifond kujutab endast eriotstarbelist investeerimisfondi selle sätte tähenduses? Kas seejuures on tähtis,

- kas liikmed kannavad individuaalseid investeerimisriske või piisab sellest, et investeeringute tulemustel on tagajärjed liikmete ühendusele ja mitte ühelegi muule isikule?
- kui suured on kollektiivsed või individuaalsed riskid?
- kuivõrd on pensionihüvitiste suuruse seisukohast määrava tähtsusega ka muud tegurid, nagu pensioni kogumise periood, töötasu suurus ja diskontotegur?
- et tööandja tagas ajavahemikul 2014–2020 kuni 250 000 000 euro suuruse summa pensionide taotletud kogumise realiseerimiseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten versus Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Kohtuasi C-642/22)

(2023/C 35/31)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Gelderland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2006/112 ⁽¹⁾ artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et saab lähtuda sellest, et põhikohtuasjas kõne all oleva pensionifondi liikmed kannavad investeerimisega seotud riske, ja kas see tähendab, et pensionifond kujutab endast eriotstarbelist investeerimisfondi selle sätte tähenduses? Kas seejuures on tähtis,

- kas liikmed kannavad individuaalseid investeerimiskriske või piisab sellest, et investeeringute tulemustel on tagajärjed liikmete ühendusele ja mitte ühelegi muule isikule?
- kui suured on kollektiivsed või individuaalsed riskid?
- kui võrd on pensionihüvitiste suuruse seisukohast määrava tähtsusega ka muud tegurid, nagu pensioni kogumise periood, töötasu suurus ja diskontotegur?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Stichting BPL Pensioen versus Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Kohtuasi C-643/22)

(2023/C 35/32)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Gelderland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Stichting BPL Pensioen

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2006/112 ⁽¹⁾ artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et saab lähtuda sellest, et põhikohtuasjas kõne all oleva pensionifondi liikmed kannavad investeerimisega seotud riske, ja kas see tähendab, et pensionifond kujutab endast eriotstarbelist investeerimisfondi selle sätte tähenduses? Kas seejuures on tähtis,

- kas liikmed kannavad individuaalseid investeerimiskriske või piisab sellest, et investeeringute tulemustel on tagajärjed liikmete ühendusele ja mitte ühelegi muule isikule?
- kui suured on kollektiivsed või individuaalsed riskid?
- kui võrd on pensionihüvitiste suuruse seisukohast määrava tähtsusega ka muud tegurid, nagu pensioni kogumise periood, töötasu suurus ja diskontotegur?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Gelderland (Madalmaad) 12. oktoobril 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) versus Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Kohtuasi C-644/22)

(2023/C 35/33)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Gelderland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112 (¹) artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et saab lähtuda sellest, et põhikohtuasjas kõne all oleva pensionifondi liikmed kannavad investeerimisega seotud riske, ja kas see tähendab, et pensionifond kujutab endast eriotstarbelist investeerimisfondi selle sätte tähenduses? Kas seejuures on tähtis,
 - kas liikmed kannavad individuaalseid investeerimiskriske või piisab sellest, et investeeringute tulemustel on tagajärjed liikmete ühendusele ja mitte ühelegi muule isikule?
 - kui suured on kollektiivsed või individuaalsed riskid?
 - kui võrd on pensionihüvitiste suuruse seisukohast määrava tähtsusega ka muud tegurid, nagu pensioni kogumise periood, töötasu suurus ja diskontotegur?
2. Kas neutraalse maksustamise põhimõtte tähendab, et direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti g kohaldamisel fondide suhtes, mis ei ole eurofondid (²), ei tule hinnata mitte ainult seda, kas neid saab võrrelda eurofondiga, vaid ka seda, kas neid saab keskmise tarbija arusaama kohaselt võrrelda muude fondidega, mis ei ole küll eurofondid, kuid mida liikmesriik käsitleb eriotstarbeliste investeerimisfondidena?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽²⁾ Vabalt võõrandatavatesse väärtpaperitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 17. oktoobril 2022 – Fédération internationale de football association (FIFA) versus BZ

(Kohtuasi C-650/22)

(2023/C 35/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Fédération internationale de football association (FIFA)

Vastustaja: BZ

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 45 ja 101 tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt on keelatud:

- põhimõte, et mängija ja klubi, kes soovib temaga lepingut sõlmida, on solidaarselt kohustatud maksma hüvitist klubile, kellega on leping ilma mõjuva põhjuseta lõpetatud, nagu see on sätestatud FIFA korra punktis 17.2 koostoimes sama korra punktis 17.4 ette nähtud sportlike sanktsioonidega ja punktis 17.1 ette nähtud rahaliste sanktsioonidega;
- võimalus, et spordialaliit, kellest sõltub mängija endine klubi, ei väljasta rahvusvahelise ülemineku sertifikaati, mis on vajalik selleks, et uus klubi saaks mängijaga lepingu sõlmida, kui selle endise klubi ja mängija vahel on vaidlus (FIFA korra punkt 9.1 ja selle korra III lisa punkti 8.2 alapunkt 7)?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgia) 19. oktoobril 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu versus Triferto Belgium NV

(Kohtuasi C-654/22)

(2023/C 35/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Põhikohtuasja pooled

Hageja: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Kostja: Triferto Belgium NV

Eelotsuse küsimused

1. Kas REACH-määruse⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 ja artikli 3 punkte 10 ja 11 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes tellib või ostab aine väljaspool Euroopa Liitu asuvalt tootjalt, on kohustatud aine registreerima, olgugi et aine toomisega liidu tolliterritooriumile seotud tollivormistuse teeb tegelikult kolmas isik, kes ka sõnaselgelt kinnitab, et ta on selle eest vastutav?

Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et tellitud või ostetud kogus on vaid osa (mis on siiski suurem kui üks tonn) väljaspool Euroopa Liitu asuva sama tootja sama aine suuremast saadetest, mille toob liidu tolliterritooriumile kõnealune kolmas isik eesmärgiga ladustada seda liidu tolliterritooriumil asuvas tollilaos?

2. Kas REACH-määruse artikli 2 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et ka tollilaos (menetlusse J suunamise tulemusel – ühtse haldusdokumendi kood 71 00 väljal 37) ladustatavad ained ei kuulu REACH-määruse kohaldamisalasse seni, kuni need hilisemas etapis eemaldatakse ja teisele tolliprotseduurile suunatakse (nt vabasse ringlusse laskmine)?

Kui vastus on jaatav: Kas REACH-määruse artikli 6 lõiget 1 ja artikli 3 punkte 10 ja 11 tuleb tõlgendada nii, et aine registreerimise kohustus on sellisel juhul isikul, kes on aine väljastpoolt liitu vahetult ostnud ja saab selle kätte (ilma et ta oleks seda ainet eelnevalt liidu tolliterritooriumile toonud), isegi kui aine on juba registreerinud kolmas ettevõtja, kes on selle varem liidu tolliterritooriumile toonud?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Najwyższy (Poola) 19. oktoobril 2022

(Kohtuasi C-658/22)

(2023/C 35/36)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas EL lepingu (ELL) artiklit 2, artikli 6 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 19 lõike 1 teist lõiku koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 47 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikliga 267 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi viimase astme kohus (Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus)), mille kolleegiumite koosseisu kuuluvad isikud, kes on nimetatud kohtunikuametisse Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) kohtunike ametisse nimetamisel kohaldatavaid liikmesriigi peamisi õigusnorme rikkudes, ei ole sõltumatu ja erapooletu, seaduse alusel moodustatud kohus, kes tagab isikutele tõhusa õiguskaitse liidu õigusega hõlmatud asjades, kui see rikkumine seisneb järgnevas:
 - a) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej (Poola Vabariigi president) teatab vabadest kohtunikukohtadest Sąd Najwyższys (Poola kõrgeim kohus) ilma Prezes Rady Ministrówi (peaminister) eelneva kaasallkirjata,
 - b) eelnimetamise menetluse viib läbipaistvuse ja usaldusvääruse põhimõtteid eirates läbi liikmesriigi ametiasutus (Krajowa Rada Sądownictwa (Poola riiklik kohtute nõukoda)), mis selle nõukoja kohtuliku koosseisu kujunemise asjaolusid ja toimimise korda arvestades ei vasta kohtusüsteemi ja kohtunike sõltumatust kaitsvale põhiseaduslikule organile esitatavatele nõuetele,
 - c) Poola Vabariigi president annab Sąd Najwyższys (Poola kõrgeim kohus) kohtuniku ametisse nimetamise dokumendid üle vaatamata asjaolule, et Krajowa Rada Sądownictwa (riiklik kohtute nõukoda) otsus, mis hõlmas ametisse nimetamise taotlust, oli edasi kaevatud pädevale liikmesriigi kohtule (Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus)), et Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus) oli peatanud selle otsuse täitmise liikmesriigi õiguse kohaselt ja et pooleli oli apellatsioonimenetlus, mille tulemusel Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus) tühistas edasikaevatud Krajowa Rada Sądownictwa (riiklik kohtute nõukoda) otsuse selle õigusvastasuse tõttu, eemaldades selle otsuse püsivalt õiguskorrast, mistõttu jäi Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) kohtuniku ametisse nimetamise akt ilma Poola Vabariigi põhiseaduse (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej) artikli 179 kohaselt nõutavast alusest, milleks on Krajowa Rada Sądownictwa (riiklik kohtute nõukoda) taotlus kohtuniku ametisse nimetamiseks?

- 2) Kas ELL artiklit 2, artikli 6 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 19 lõiget 1 koosmõjus harta artikliga 47 ja ELTL artikliga 267 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu 8. detsembri 2017. aasta Poola kõrgeima kohtu seaduse (ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym) (terviktekst Dz.U. 2021, jrk nr 154) artikli 29 lõiked 2 ja 3, artikli 26 lõige 3, artikli 72 lõiked 1, 2 ja 3 osas, milles need keelavad Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) kohtunikel ametist tagandamise distsiplinaarkaristuse ähvardusel kindlaks teha või hinnata kohtuniku ametisse nimetamise või sellest ametisse nimetamisest tulenevate õigusemõistmise volituste õiguspärasust ja sisuliselt hinnata neile alustele tuginevaid kohtuniku taandamise taotlusi, seda eeldusel, et nimetatud keeld peaks olema põhjendatud asjaoluga, et Euroopa Liit peab austama liikmesriikide põhiseaduslikku identiteeti?
- 3) Kas ELL artiklit 2 ja artikli 4 lõikeid 2 ja 3 koosmõjus ELL artikliga 19 ja ELTL artikliga 267 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi põhiseadusliku kohtu (Trybunał Konstytucyjny (konstitutsioonikohus, Poola)) otsus, milles tunnistatakse liikmesriigi viimase astme kohtu (Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus)) otsus Poola Vabariigi põhiseadusega (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej) vastuolus olevaks, ei saa olla takistuseks kohtu sõltumatuse ja erapooletuse hindamisel ja selle uurimisel, kas tegemist on seaduse alusel moodustatud kohtuga Euroopa Liidu õiguse tähenduses, võttes lisaks arvesse asjaolu, et Sąd Najwyższy otsuse eesmärk oli täita Euroopa Kohtu otsust ning et Poola Vabariigi põhiseaduse ja kohaldatevate seaduste (liikmesriigi õigusnormide) sätted ei anna Trybunał Konstytucyjnyle pädevust kohtulahendite kontrollimiseks, sh otsuste, millega lahendatakse lahknevusi õigusnormide tõlgendamisel ja mis on vastu võetud 8. detsembri 2017. aasta Poola kõrgeima kohtu seaduse (ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym) (terviktekst Dz.U. 2021, jrk nr 154) artikli 83 alusel, ja võttes veel arvesse, et Trybunał Konstytucyjny – arvestades selle praeguse koosseisu kujunemist – ei olnud seaduse alusel moodustatud kohus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (Dz.U. 1993, nr 61, jrk nr 284, muudetud) artikli 6 lõike 1 tähenduses?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 24. oktoobril 2022 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: M.N.

(Kohtuasi C-670/22)

(2023/C 35/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pool

M.N.

Eelotsuse küsimused

1. Mõiste „taotlev asutus või ametiisik“ tõlgendamine vastavalt direktiivi 2014/41 (1) artikli 6 lõikele 1 koostoimes artikli 2 punktiga c
 - a) Kas tõendite hankimiseks, mis on juba täitjariigi (käesolevas asjas Prantsusmaa) valduses, peab Euroopa uurimismääruse tegema kohtunik, kui taotleva riigi (käesolevas asjas Saksamaa) õiguse kohaselt oleks sarnases riigisisises olukorras pidanud tõendite kogumist taotlema kohtunik?
 - b) Kas teise võimalusena on see nii vähemasti juhul, kui täitjariik korraldas asjaomase uurimistoimingu taotleva riigi territooriumil selleks, et kogutud andmed taotlevas riigis andmetest huvitatud uurimisasutustele kriminaalmenetluse läbiviimise eesmärgil kättesaadavaks teha?

- c) Kas tõendite hankimiseks peab Euroopa uurimismääruse sõltumata taotlevas riigis kehtivatest pädevust reguleerivatest õigusnormidest tegema alati kohtunik (või sõltumatu asutus, kes ei tegele kriminaaluurimisega), kui toiminguga kaasneb oluliste põhiõiguste raske riive?

2. Direktiivi 2014/41 artikli 6 lõike 1 punkti a tõlgendamine

- a) Kas direktiivi 2014/41 artikli 6 lõike 1 punktiga a on vastuolus Euroopa uurimismäärus, millega palutakse üle anda elektroonilise side pealtkuulamisel saadud andmed – eelkõige liiklus- ja asukohaandmed ning sideseansside sisu salvestised –, mis on juba täitjariigi (Prantsusmaa) valduses, kui täitjariigi korraldatud pealtkuulamine hõlmas kõiki konkreetse elektroonilise side ühenduse kasutajaid, Euroopa uurimismäärusega palutakse üle anda kõikide taotleva riigi territooriumil kasutatud elektroonilise side ühenduste andmed ning pealtkuulamise taotlemisel ja korraldamisel ega Euroopa uurimismääruse tegemisel ei olnud konkreetset alust eeldada, et kõnealused individuaalsed kasutajad oleksid toime pannud raskeid kuritegusid?
- b) Kas selline Euroopa uurimismäärus on direktiivi 2014/41 artikli 6 lõike 1 punktiga a vastuolus, kui pealtkuulamisel kogutud andmete terviklikkust ei ole võimalik kontrollida, kuna täitjariigi asutused käsitavad andmeid ülimalt konfidentsiaalsetena?

3. Direktiivi 2014/41 artikli 6 lõike 1 punkti b tõlgendamine

- a) Kas direktiivi 2014/41 artikli 6 lõike 1 punktiga b on vastuolus Euroopa uurimismäärus, millega palutakse üle anda elektroonilise side andmed, mis on juba täitjariigi (Prantsusmaa) valduses, kui täitjariigi korraldatud pealtkuulamine, mille abil andmed hangiti, oleks taotleva riigi (Saksamaa) õiguse kohaselt olnud sarnases riigisisises olukorras keelatud?
- b) Teise võimalusena: Kas see on nii vähemasti juhul, kui täitjariik on pealtkuulamise korraldanud taotleva riigi territooriumil ja taotleva riigi huvides?

4. Direktiivi 2014/41 artikli 31 lõigete 1 ja 3 tõlgendamine

- a) Kas lõppseadmetele varjatud juurdepääsu loomises seisnev toiming, mille eesmärk on koguda internetipõhise elektroonilise side teenuse osutaja liiklus-, asukoha- ja sideandmeid, on elektroonilise side pealtkuulamine direktiivi 2014/41 artikli 31 tähenduses?
- b) Kas direktiivi 2014/41 artikli 31 lõike 1 kohane teatis tuleb saata kohtunikule alati või vähemasti siis, kui pealtkuulamist korraldava riigi (Prantsusmaa) kavandatud toimingut saaks teavitatud riigi (Saksamaa) õiguse kohaselt sarnases riigisisises olukorras taotleda ainult kohtunik?
- c) Kas juhul, kui direktiivi 2014/41 artikkel 31 annab asjaomastele elektroonilise side kasutajatele ka individuaalse kaitse, hõlmab see ka andmete kasutamist teavitatud riigis (Saksamaa) kriminaalmenetluse alustamiseks ja kas kõnealune eesmärk on olenevalt asjaoludest samaväärne eesmärgiga kaitsta teavitatud liikmesriigi iseseisvust?

5. Liidu õigust rikkudes hangitud tõendite õiguslikud tagajärjed

- a) Kas liidu õigusega vastuolus oleva Euroopa uurimismääruse alusel hangitud tõendite korral võib tõendite kasutamise keeld vahetult tuleneda liidu õiguses sätestatud tõhususe põhimõttest?
- b) Kas liidu õigusega vastuolus oleva Euroopa uurimismääruse alusel hangitud tõendite korral tuleneb tõendite kasutamise keeld liidu õiguses sätestatud võrdväärsuse põhimõttest, kui täitjariigis tõendite hankimiseks tehtud toiming oleks taotlevas riigis sarnases riigisisises asjas keelatud olnud ja taotleva riigi õiguse kohaselt ei oleks sellise ebaseadusliku riigisisese toiminguga hangitud tõendid kasutatavad?

- c) Kas liidu õigusega, eelkõige tõhususe põhimõttega on vastuolus, kui selliste tõendite kasutamist kriminaalmenetluses, mille hankimine oli liidu õigusega vastuolus just kuriteokahtluse puudumise tõttu, põhjendatakse huvide kaalumisel nende tegude raskusega, millest saadi esmakordselt teada tõendite hindamisel?
- d) Teise võimalusena: Kas liidu õigusest, eelkõige tõhususe põhimõttest tuleneb, et riigisisese kriminaalmenetluses tõendite hankimisel toime pandud liidu õiguse rikkumised ei või ka raskete kuritegude korral jääda täielikult ilma tagajärgedeta, ja seepärast tuleb neid rikkumisi vähemasti tõendite hindamisel või karistuse määramisel süüdistatava kasuks arvesse võtta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/41/EL, mis käsitleb Euroopa uurimismäärust kriminaalasjades (ELT 2014, L 130, lk1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Poola)
2. novembril 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. versus P. S.A.**

(Kohtuasi C-677/22)

(2023/C 35/38)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Kostja: P. S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (uuesti sõnastatud) (¹) (ELT 2011, L 48, lk 1) artikli 3 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et pikema kui 60-päevase maksetähtaja sõnaselge kokkuleppimine ettevõtjate poolt saab puudutada ainult lepinguid, mille puhul ei ole lepingutingimusi määratlenud ainult üks lepingupool?

(¹) ELT 2011, L 48, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Poola)
3. novembril 2022 – Profi Credit Polska S.A. versus G.N.**

(Kohtuasi C-678/22)

(2023/C 35/39)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Profi Credit Polska S.A.

Kostja: G.N.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ⁽¹⁾, artikli 10 lõike 2 punkti f koostoimes artikli 3 punktiga j tuleb liidu õiguse tõhususe põhimõtte ja selle direktiivi eesmärgi kontekstis ning arvestades nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽²⁾ artikli 3 lõikeid 1 ja 2 koostoimes artikli 4 lõikega 1 tõlgendada nii, et nendega on vastuolus praktika lisada tarbijakrediidilepingutesse, mille sisu ei tulene ettevõtja (laenuandja) ja tarbija (laenuvõtja) vahelisest individuaalsest kokkuleppest, sellised sätted, mis näevad ette intressi mitte ainult tarbijale välja makstud summalt, aga ka intressita krediidikuludelt (st vahendustasult või muudelt tasudelt, mis ei ole tarbijale makstava krediidisumma koostisosad ja mis moodustavad kogusumma, mille tarbija peab maksma tarbijakrediidilepingust tuleneva kohustuse täitmiseks)?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 10 lõike 2 punkte f ja g tuleb liidu õiguse tõhususe põhimõtte ja selle direktiivi eesmärgi kontekstis ning arvestades nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artiklit 5 tõlgendada nii, et nendega on vastuolus praktika lisada tarbijakrediidilepingutesse, mille sisu ei tulene ettevõtja (laenuandja) ja tarbija (laenuvõtja) vahelisest individuaalsest kokkuleppest, sellised sätted, mis toovad välja ainult laenuintressimäära ja kapitaliseeritud intressi kogusumma, mille tarbija peab lepingust tuleneva kohustuse täitmiseks maksma, teavitamata samal ajal tarbijat selgelt, et kapitaliseeritud intressi (väljendatud summana) arvutamise alus erineb tarbijale tegelikult makstud krediidisummast, kusjuures eelkõige selles, et tegemist on tarbijale välja makstud krediidisumma ja intressita krediidikulude (st vahendustasu või muude tasude, mis ei ole tarbijale välja makstava krediidisumma koostisosad ja mis moodustavad kogusumma, mille tarbija peab maksma tarbijakrediidilepingust tuleneva kohustuse täitmiseks) summaga?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

⁽²⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upravni sud z Zagrebu (Horvaatia) 2. novembril 2022 – LM versus Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Kohtuasi C-682/22)

(2023/C 35/40)

Kohtumenetluse keel: horvaatia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upravni sud z Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: LM

Vastustaja: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Eelotsuse küsimused

Kas Albaania Vabariigi valitsuse ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahel 18. oktoobril 2007 allkirjastatud raamlepingu, millega sätestatakse Euroopa Ühenduse ühinemiseelse rahastamisvahendi raames Albaania Vabariigile antava rahalise abiga seotud koostöö eeskirjad, artikli 26 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et see välistab liikmesriigi, käesoleval juhul Horvaatia Vabariigi õiguse maksustada tulumaksuga tasu, mida 2016. aastal maksti Horvaatia Vabariigi kodanikule, kes

töötas pikaajalise eksperdina Albaania territooriumil projekti juures, mille puhul abisaajad on Albaania Vabariigi riigiasutused ja mida rahastab Euroopa Liit ühinemiseelse rahastamisvahendi IPA 2013 raames?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
4. novembril 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari jt versus
Presidenza del Consiglio dei ministri jt**

(Kohtuasi C-683/22)

(2023/C 35/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE – Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo – Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibile, DIPE – Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Eelotsuse küsimused

1. Kas [liidu] õigusega on vastuolus riigisese õigusnormi tõlgendamine nii, et kontsessiooni andev hankija võib algatada kehtiva maanteekontsessiooni muutmismenetluse asjasse puutuvate isikute ja eseme osas või selle muutmisläbirääkimised, hindamata kohustust algatada riigihankemenetlus ja väljendamata selle kohta oma seisukohta;
2. kas [liidu] õigusega on vastuolus riigisese õigusnormi tõlgendamine nii, et kontsessiooni andev hankija võib algatada kehtiva maanteekontsessiooni subjektiivse ja objektiivse muutmismenetluse või selle muutmisläbirääkimised, hindamata sellise kontsessioonäri usaldusväärsust, kes on suures ulatuses oma kohustused täitmata jätnud;
3. kas riigihanke põhimõtte tuvastatud rikkumise korral ja/või maanteekontsessiooni omaniku tuvastatud ebausaldusväärsuse korral kohustab [liidu] õigus lepingut lõpetama?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Oristano (Itaalia) 9. novembril 2022 – S. G. versus
Unione di Comuni Alta Marmilla**

(Kohtuasi C-689/22)

(2023/C 35/42)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Oristano

Põhikohtuasja pooled

Hageja: S. G.

Kostja: Unione di Comuni Alta Marmilla

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2003/88 (¹) artikli 7 lõiget 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõiget 2 tuleb – ka neid eraldi vaadeldes – tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormid või tavad, mida põhjendatakse riigi rahanduse alaste kohustuste täitmisega ning mille kohaselt ei või avaliku sektori töötajatele, sh juhtivtöötajatele töösuhte lõpetamisel mingil juhul anda õigust rahalisele hüvitisele väljatöötatud ja kasutamata jäänud puhkuse eest, on nende liidu sätetega vastuolus?

(¹) Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ, tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Poola) 10. novembril 2022 – I. sp. z o.o. versus M. W.

(Kohtuasi C-693/22)

(2023/C 35/43)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: I. sp. z o.o.

Kostja: M. W.

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta („isikuandmete kaitse üldmäärus“) (¹) (ELT 2016, L 119, lk 1; muudetud) artikli 5 lõike 1 punkti a koostoides artikli 6 lõike 1 punktidega a, c ja e artikli 6 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad müüa täitemenetluses isikuandmetest koosnevaid andmebaase Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiivi 1996/9/EÜ andmebaaside (²) õiguskaitse kohta (ELT 1996, L 77, lk 20; ELT eriväljaanne 13/15, lk 459; muudetud) artikli 1 lõike 2 tähenduses, kui andmesubjektid ei ole selliseks müügiks nõusolekut andnud?

(¹) ELT 2016, L 119, lk 1.

(²) ELT 1996, L 77, lk 20; ELT eriväljaanne 13/15, lk 459.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Městský soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 10. novembril 2022 – Fondee a.s. versus Česká národní banka

(Kohtuasi C-695/22)

(2023/C 35/44)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Městský soud v Praze

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Fondee a.s.

Vastustaja: Česká národní banka

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikul, kes [direktiivi 2014/65] ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 kohaselt on selle direktiivi reguleerimisalast välja jäetud ja ei kasuta direktiivi artikli 3 lõike 3 kohaselt teenuste osutamise vabadust direktiivi artikli 34 tähenduses, on [ELTL] artiklist 56 tulenev õigus vabalt teenuseid osutada, kui ta ise ei osuta Euroopa ühtse passi alusel investeerimisteenuseid kliendile, kelle asukoht on teises liikmesriigis, aga ostab investeerimisteenuseid välismaiselt ettevõtelt, kes kasutab Euroopa ühtset passi, või osaleb muul viisil selliste teenuste osutamises lõppkliendile (vahendab nende teenuste osutamist)?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas liidu õigusega, eelkõige [ELTL] artikliga 56 on vastuolus õigusnormid, mis keelavad investeerimisvahendajal edastada kliendi tellimusi väärtpaberitega kauplevatele välismaistele ettevõtetele?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 173, lk 349.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Apelativen sad Varna (Bulgaaria) 14. novembril 2022 – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: TP ja OF

(Kohtuasi C-698/22)

(2023/C 35/45)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Apelativen sad Varna

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

TP ja OF

Eelotsuse küsimused

- I. Kas ained, mis on nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 111/2005 ⁽¹⁾ I lisas küll loetlemata, kuid mille kohta on teada, et neid on kasutatud narkootiliste või psühhotroopsete ainete ebaseaduslikuks valmistamiseks, võivad olla hõlmatud kuriteokooosisuga, mis seisneb (materjali) ebaseaduslikus veos üle riigipiiri NK artikli 242 lõike 3 tähenduses, olgugi et riigisisene õigus ega kohaldatav liidu õigus eriomast korda selliste ainete impordi suhtes ette ei näe? NK artikli 242 lõige 3 on blankettnorm, mis viitab teistele narkootikumide lähteainete impordi sõnaselgelt reguleerivatele erinormidele. Kas NK artikli 242 lõikes 3 sisalduv riigisisene õigusnorm (mis sisuliselt vastab NK artikli 354a teisele lausele) on kooskõlas harta artikliga 49 ja EIÖK artikliga 7, arvestades seda, et kõnealuste materjalide impordi käsitlevaid õigusnorme, mis võiksid sisustada karistusõiguslikke blankettnorme, olemas ei ole?

- II. Kui sellele küsimusele vastatakse jaatavalt:

- II.1. Mida tähendab määruse (EÜ) nr 111/2005 artikli 2 punktis b sisalduv väljend „on kasutatud narkootiliste või psühhotroopsete ainete ebaseaduslikuks valmistamiseks“ ja kas selle all tuleb mõista narkootiliste või psühhotroopsete ainete ebaseaduslikuks valmistamiseks mõeldud ainete pelgalt kokkusegamist või võib see tähendada ka ainete osalemist narkootiliste või psühhotroopsete ainete sünteesiks vajalikes keemilistes reaktsioonides?

II.2. Komisjoni 14. juuli 2020. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2020/1737⁽²⁾, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 273/2004 ning nõukogu määrust (EÜ) nr 111/2005 seoses teatavate narkootikumide lähteainete lisamisega nimekirjas loetletud lähteainete hulka, loeti aine APAA amfetamiinide vahetuks lähteaineks ning lisati määruse nr 273/2004 I lisa 1. kategoorias ja määruse (EÜ) nr 111/2005 lisas loetletud ainete hulka. Kas ainet APAA võib kuni nimetatud määruste lisas loetletud ainete hulka lisamiseni pidada aineks/materjaliks, mida kasutatakse narkootiliste või psühhotroopsete ainete ebaseaduslikuks valmistamiseks, ja millised importi reguleerivad õigusnormid olid nimetatud aine suhtes sellest tulenevalt kohaldatavad?

III. Kas selliseid toiminguid ja teguviise, mis on seotud määruse (EÜ) nr 111/2005 artikli 2 punkti a kohaselt nimekirjas loetletud ainete impordi rahastamise, kokkuleppimise ja korraldamisega, sealhulgas teistelt füüsilistelt ja/või juriidilistelt isikutelt vahetult tollideklaratsiooni esitamise ja impordidokumentide koostamise tellimist saab pidada „vahendustevõtteks“, „käitajaks“ või „importijaks“ määruse (EÜ) nr 111/2005 artikli 2 punktide e, f ja h tähenduses?

(¹) Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 111/2005, millega kehtestatakse ühenduse ja kolmandate riikide vahelise narkootikumide lähteainetega kauplemise järelevalve eeskirjad (ELT 2005, L 22, lk 1).

(²) Komisjoni 14. juuli 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1737, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 273/2004 ning nõukogu määrust (EÜ) nr 111/2005 seoses teatavate narkootikumide lähteainete lisamisega nimekirjas loetletud lähteainete hulka (ELT 2020, L 392, lk 1).

**Euroopa Komisjoni 24. novembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
14. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-775/20: PB versus komisjon**

(Kohtuasi C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà)

Teised menetlusosalised: PB, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 14. septembri 2022. aasta otsuse T-775/20 resolutsiooni esimene ja kolmas punkt;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse sisulise otsuse tegemiseks tühistamishagi kohta ning
- mõista kohtukulud välja PB-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks viitab komisjon tühistamismõude toetuseks esitatud väitele, et õigusnorme on rikutud.

Komisjon ei nõustu järeldusega, mille Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51-64 esitatud kaalutlustest lähtudes selle kohtuotsuse punktis 65, et liidu finantsshuvide kaitse määrus (¹) „ei saa olla ainus asjakohane õiguslik alus haldusmeetmete võtmisele alusetult saadud summade sissenõudmiseks. [...]“.

Üldkohus on rikkunud õigusnormi, sest liidu finantshuvide kaitse määruse artiklid 4 ja 7 moodustavad autonoomse ja piisavalt täpse aluse, et võtta sissenõudmise haldusmeetmeid, mis ei ole sanktsioon.

Üldkohus jõudis otsuse punktis 69 järeldusele, et 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 ning liidu finantshuvide kaitse määruse artiklid 4 ja 7 ei võimalda võtta hageja suhtes meetmeid, kui ta ole olnud otsene maksete saaja.

Komisjoni sõnul on Üldkohus rikkunud õigusnormi, sest liidu finantshuvide kaitse määruse artikkel 7, mida kohaldatakse koos sama määruse artikliga 4 ja 2002. aasta finantsmääruse artikliga 103, on piisavalt selge ja täpne säte, et võimaldada sissenõudmist hagejalt, isegi kui ta ei olnud kõnealuste maksete otsene saaja.

(¹) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (ELT 1995, L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

30. novembri 2022. aasta taotlus anda luba vara arestimiseks – Ntinios Ramon versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-742/22)

(2023/C 35/47)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Ntinios Ramon (esindajad: advokaadid Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatzis ja Alexandros Dimitriadis, *barrister* Pavlos Eleftheriadis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

Hageja palub:

- määrata Euroopa Komisjonilt puutumatuse äravõtmine vastavalt protokollile nr 7 Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide kohta artiklile 1 ning lubada kätte toimetada ja täita arestimismäärus, mille tegi 23. juunil 2022 Eparchiako Dikastirio Ammochostou (Famagosta esimese astme kohus, Küpros) Euroopa Komisjoni suhtes, tingimusel, et viimaselt võetakse puutumatus, ning mis puudutab N. Ramoni nõudeid Türgi Vabariigi suhtes summas 622 114,52 eurot, mida Euroopa Inimõiguste Kohus („EIK“) oli 2010. aastal tunnustanud, kuna rikutud oli N. Ramoni õigusi, sest Türgi võimud olid tema vara õigusvastaselt kasutanud;
- määrata mis tahes meede, mida Euroopa Kohus peab juhtumi asjaoludel õigeks ja õiglaseks; ning
- mõista menetluskulud, millele lisandub käibemaks, välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Türgi Vabariigil on Euroopa Liidult saada teatav rahastus, mis on kindel, sissenõutav ja likviidne, põhinedes järgmistel EL-Türgi vahelistel rahastamislepingutel:

- (a) 2018. aasta rahastamisleping „Aastane tegevuskava – Türgi – 2018“, mis sõlmiti 6. novembril 2019, summas 98,4 miljonit eurot;
- (b) 2019. aasta rahastamisleping „Aastane tegevuskava – Türgi – 2019“, mis sõlmiti 4. juunil 2020, maksimaalses summas 157,7 miljonit eurot;
- (c) 2020. aasta rahastamisleping „Aastane tegevuskava – Türgi – 2020“, mis sõlmiti 26. märtsil 2021, maksimaalses summas 122 miljonit eurot.

Euroopa Liiduga ühinemise eelse abi eesmärk on muu hulgas toetada Türgit teda Euroopa õigustikule, sealhulgas õigusriigi austamisele ja inimõiguste kaitse tagamisele lähendavate reformide läbiviimisel.

Hageja esitatud arestimisnõue seondub selle kohtuotsuse täitmisega, mille Euroopa Inimõiguste Kohus tegi 26. oktoobril 2010 kohtuasjas Ramon versus Türgi Vabariik (CE:ECHR:2010:1026JUD 002909295), ja kujutab endast inimõiguste edendamist, kaitset ja austamist tagavat meetet.

ELi poolt Türgile makstava likviidse vara arestimine, kuni Türgi Vabariik maksab N. Ramonile ära talle võlgnetava summa, ei takista Euroopa Liidu nõuetekohast toimimist ega kahjusta liidu sõltumatust. Vastupidi, see aitab kaasa Türgi liiduga ühinemise eelse abi ühe eesmärgi saavutamisele, nimelt õigusriigi austamisele ja inimõiguste kaitse tagamisele ühinemise kandidaatriigi poolt.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – PKK versus nõukogu

(Liidetud kohtuasjad T-316/14 RENV ja T-148/19) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Terrorismivastase võitluse raames PKK vastu suunatud piiravad meetmed – Rahaliste vahendite külmutamine – Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP – Kohaldatavus relvastatud konflikti olukordadele – Terrorirühmitus – Varade külmutamise otsuste faktiline alus – Pädeva asutuse tehtud otsus – Kolmanda riigi asutus – Läbivaatamine – Proportsionaalsus – Põhjendamiskohustus – Kaitseõigused – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Hagi muutmine)

(2023/C 35/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Kurdistan Workers' Party (esindajad: advokaadid A. van Eik ja T. Buruma)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Van Overmeire ja B. Driessen)

Kohtuasjas T-316/14 RENV kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina ja R. Tricot)

apellatsioonimenetluses kostja toetuseks menetlusse astujad: Prantsuse Vabariik (esindajad: A.-L. Desjonquères, B. Fodda ja J.-L. Carré), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman ja J. Langer)

Ese

Hageja palub kohtuasjas T-316/14 RENV esitatud hagas, mille ta esitas ELTL artikli 263 alusel, tühistada:

- nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 714/2013 (ELT 2014, L 40, lk 9);
- nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 790/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 125/2014 (ELT 2014, L 217, lk 1);
- nõukogu 26. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/521, millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/483/ÜVJP (ELT 2015, L 82, lk 107);
- nõukogu 26. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/513, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 790/2014 (ELT 2015, L 82, lk 1);
- nõukogu 31. juuli 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/1334, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2015/521 (ELT 2015, L 206, lk 61);

- nõukogu 31. juuli 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1325, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/513 (ELT 2015, L 206, lk 12);
- nõukogu 21. detsembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2425, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/1325 (ELT 2015, L 334, lk 1);
- nõukogu 12. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1127, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2015/2425 (ELT 2016, L 188, lk 1);
- nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/150, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2016/1127 (ELT 2017, L 23, lk 3);
- nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/1426, millega ajakohastatakse selliste isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/154 (ELT 2017, L 204, lk 95);
- nõukogu 4. augusti 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1420, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2017/150 (ELT 2017, L 204, lk 3).

Hageja palub kohtuasjas T-148/19 esitatud hagis, mille ta esitas samuti ELTL artikli 263 alusel, tühistada:

- nõukogu 8. jaanuari 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/25, millega muudetakse ja ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2018/1084 (ELT 2019, L 6, lk 6);
- nõukogu 8. augusti 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/1341, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2019/25 (ELT 2019, L 209, lk 15);
- nõukogu 8. augusti 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1337, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2019/24 (ELT 2019, L 209, lk 1);
- nõukogu 13. jaanuari 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/19, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2019/1337 (ELT 2020, L 8I, lk 1);
- nõukogu 30. juuli 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/1132, millega ajakohastatakse nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2020/20 (ELT 2020, L 247, lk 18), ja

- nõukogu 30. juuli 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/1128, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus 2020/19 (ELT 2020, L 247, lk 1).

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 714/2013, ja nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 790/2014, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 125/2014, osas, milles need puudutavad Kurdistan Workers' Partyt (PKK).
2. Jätta hagi kohtuasjas T-316/14 RENV ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta hagi kohtuasjas T-148/19 rahuldamata.
4. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu ja PKK kanda nende endi kohtukulud seoses kohtuasjadega T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV ja T-148/19.
5. Jätta Euroopa Komisjoni, Prantsuse Vabariigi ja Madalmaade Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 245, 28.7.2014.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Trasta Komerbanka jt versus EKP

(Kohtuasi T-698/16) (¹)

(Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – EKP-le antud järelevalvelasend eriuuesanded – Otsus krediidiasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta – Hageja surm – Kohtulahendi tegemise vajaduse osaline äralangemine – Osalevate liikmesriikide pädevate asutuste ja EKP pädevus ühtse järelevalvemehhanismi raames – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsus – Õiguspärane ootus – Õiguskindlus – Võimu kuritarvitamine – Kaitseõigused – Põhjendamiskohustus)

(2023/C 35/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Trasta Komerbanka AS (Riia, Läti) ja veel kuus hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: . Koupepidou, C. Hernández Saseta ja A. Witte, keda abistas advokaat B. Schneider)

Kostja toetuseks menetluse astujad: Läti Vabariik (esindajad: K. Pommere ja J. Davidoviča), Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci ja A. Steiblytė)

Ese

Hagejad paluvad ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada EKP 11. juuli 2016. aasta otsuse ECB/SSM/2016 – 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005, mis puudutab Trasta Komerbankale krediidiasutusena tegutsemiseks antud tegevusloa kehtetuks tunnistamist.

Resolutsioon

1. Vajadus teha otsus osas, milles hagi on esitanud Igors Buimisters, on ära langenud.
2. Jätta hagi rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Trasta Komerbanka AS-lt ja teistelt lisas nimeliselt toodud hagejatelt, välja arvatud I. Buimisters.
4. Jätta I. Buimistersi kohtukulud tema enda kanda.
5. Jätta Euroopa Komisjoni ja Läti Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 441, 28.11.2016.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Austria versus komisjon

(Kohtuasi T-101/18) (¹)

(Riigiabi – Tuumaenergiatööstus – Ungari kavandatav abi kahe uue tuumareaktori arendamiseks Paksi tuumaelektrijaamas – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobivaks tingimusel, et täidetakse teatud kohustusi – ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c – Abi kooskõla muude liidu õigusnormidega kui riigiabi käsitlevad õigusnormid – Lahutamatu seos – Tuumaenergia edendamine – Euratomi lepingu artikli 192 esimene lõik – Keskkonnakaitse põhimõtted, põhimõte, et saastaja maksab, ettevaatuspõhimõte ja säästlikkuse põhimõte – Asjaomase majandustegevuse kindlakstegemine – Turutõrge – Konkurentsi moonutamine – Abi proportsionaalsus – Vajadus riigi sekkumise järele – Abi elementide kindlaksmääramine – Riigihankemenetlus – Põhjendamiskohustus)

(2023/C 35/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Austria Vabariik (esindajad: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert ja T. Ziniel, keda abistas advokaat H. Kristoferitsch)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Blanck, K. Herrmann ja P. Němečková)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: A. Germeaux ja T. Schell, keda abistas advokaat P. Kinsch)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš ja L. Halajová), Prantsuse Vabariik (esindajad: E. de Moustier ja P. Dodeller), Ungari (esindajad: M. Fehér, keda abistasid advokaadid P. Nagy, N. Gràcia Malfeito ja B. Karsai ning C. Bellamy, KC), Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna), Slovaki Vabariik (esindaja: S. Ondrášiková), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: F. Shibli, L. Baxter ja S. McCrory, keda abistas *barrister* T. Johnston)

Ese

Austria Vabariik palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada komisjoni 6. märtsi 2017. aasta otsuse (EL) 2017/2112 meetme/abikava/riigiabi SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N) kohta, mida Ungari kavatab rakendada tuumaelektrijaama Paks II kahe uue tuumareaktori ehitamise toetuseks (ELT 2017, L 317, lk 45).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Austria Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi, Prantsuse Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari, Poola Vabariigi, Slovaki Vabariigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud nende enda kanda.

(¹) ELT C 152, 30.4.2018.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka versus keskpank

(Kohtuasi T-275/19) (¹)

(Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – EKP volitused – Uurimisvolitused – Kohapealsed kontrollid – Määruse (EL) nr 1024/2013 artikkel 12 – EKP otsus viia läbi kontroll vähem olulise krediidiasutuse ruumides – Tühistamishagi – Vaidlustatav akt – Vastuvõetavus – EKP pädevus – Põhjendamiskohustus – Asjaolud, millega saab kontrolli põhjendada – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistungi korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud)

(2023/C 35/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PNB Banka AS (Riia, Läti) (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: C. Hernández Saseta, F. Bonnard ja V. Hümpfner)

Kostja toetuseks menetluse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis ja A. Steiblytè)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) 14. veebruari 2019. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsuse viia läbi kohapealne kontroll tema ruumides.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta PNB Banka AS kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 213, 24.6.2019.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka versus keskpank(Kohtuasi T-301/19) ⁽¹⁾

(Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punkt b – Vajadus EKP otsese järelevalve järele vähem olulise krediidiasutuse üle – Pädeva riigiasutuse taotlus – Määruse (EL) nr 468/2014 artikli 68 lõige 5 – EKP otsus liigitada PNB Banka tema otsese järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks – Põhjendamiskohustus – Proportsionaalsus – Kaitseõigused – Õigus tutvuda haldustoimikuga – Määruse nr 468/2014 artikli 68 lõikes 3 ette nähtud aruanne – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistungi korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud)

(2023/C 35/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PNB Banka AS (Riia, Läti) (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: C. Hernández Saseta, F. Bonnard ja D. Segoin)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) otsus, mis tehti teatavaks 1. märtsi 2019. aasta kirjaga ja millega liigitatakse ta otsese järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta PNB Banka AS kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka versus keskpank(Kohtuasi T-330/19) ⁽¹⁾

(Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Direktiivi 2013/36/EL artikkel 22 – EKP vastuväide krediidiasutuses olulise osaluse omandamisele – Hindamisaja alguskuupäev – EKP sekkumine menetluse algfaasis – Kavandava omandaja finantsstabiilsuse kriteerium ja usaldatavusnõuete täitmise kriteerium – Omandamisele esitatava vastuväite mõistlik alus ühest või mitmest hindamiskriteeriumist lähtudes – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistungi korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud)

(2023/C 35/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PNB Banka AS (Riia, Läti) (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: C. Hernández Saseta, F. Bonnard ja V. Hümpfner)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis ja A. Steiblytė)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada otsus, mis tehti teatavaks 21. märtsi 2019. aasta kirjaga ja millega Euroopa Keskpang (EKP) otsustas esitada vastuväite tehingule, mis seisneb B-s olulise osaluse omandamises.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta PNB Banka ASi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 270, 12.8.2019.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – PNB Banka versus EKP

(Kohtuasi T-230/20) (¹)

(Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Määrus (EL) nr 1024/2013 – EKP-le antud järelevalvealased eriuulesanded – Otsus PNB Banka krediidiasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta – Liikmesriigi pädeva asutuse ettepanek tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks – PNB Banka maksujõuetusotsus – Mõistlik tähtaeg – Põhjendamiskohustus – Proportsionaalsus)

(2023/C 35/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PNB Banka AS (Riia, Läti) (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Euroopa Keskpang (esindajad: C. Hernández Saseta, F. Bonnard ja V. Hümpfner)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Läti Vabariik (esindajad: K. Pommere, J. Davidoviča ja E. Bārdiņš)

Ese

Hageja palus ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Keskpanga 17. veebruari 2020. aasta otsus ECB-SSM-220-LVPNB-1, WHD-2019-0016, millega tunnistati kehtetuks tema tegevusluba krediidiasutusena.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta PNB Banka AS kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud, kaasa arvatud ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.

3. Jätta Läti Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 209, 22.6.2020.

Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – Westfälische Drahtindustrie jt versus komisjon

(Kohtuasi T-275/20) (¹)

(Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Pingestusterase Euroopa turg – Otsus, milles tuvastatakse ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumine – Pangagarantii esitamise kohustuse täitmise peatamine – Ajutiselt tasumisele kuuluva summa osamakseteks jaotamine – Kohtuotsus, millega otsus osaliselt tühistatakse ja määratakse trahv, mille suurus on võrdne algul määratud trahvisummaga – Algul tasutud trahvimaksete mahaarvamine – Viivitusintress – ELTL artikli 266 esimene lõik – Alusetu rikastumine – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Alusetult saadu tagastamine – Õigusliku aluse puudumine – Õigusvastatus)

(2023/C 35/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Saksamaa), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Saksamaa) (esindajad: advokaadid O. Duys ja N. Tkatchenko)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Rossi ja L. Mantl)

Ese

Esimese võimalusena nõuavad hagejad oma hagi esiteks, et ELTL artikli 263 alusel tühistataks 2. märtsi 2020. aasta kiri, mille Euroopa Komisjon saatis hagejatele nõudega, et need tasuksid talle 12 236 931,69 eurot, mis komisjoni hinnangul vastas trahvisumma jäägile, mis oli neil 30. septembril 2010 määratud trahvist veel tasumata; teiseks, et tuvastataks trahvi täies ulatuses tasumine 17. oktoobril 2019 ja summa 18 149 636,24 eurot maksmine, ning kolmandaks, et komisjoni kohustataks tasuma WDI-le 1 633 085,17 eurot, millele lisandub intress viimati nimetatud kuupäevast selle institutsiooni alusetu rikastumise tõttu. Teise võimalusena paluvad hagejad ELTL artikli 268 alusel mõista komisjonilt nendele välja 12 236 931,69 eurot – summa, mida komisjon nõuab WDI-lt – ning sellele institutsioonile liigselt makstud 1 633 085,17 eurot, millele lisandub intress alates 17. oktoobrist 2019 kuni võlgnetava summa täieliku tagasimaksmiseni.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Westfälische Drahtindustrie GmbH-lt, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG-lt ja Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG-lt.

(¹) ELT C 247, 27.7.2020.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Leedu versus komisjon**(Kohtuasi T-537/20) ⁽¹⁾****(EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Leedu kantud kulud – Ennetähtaegselt pensionile jäämise toetus – Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõige 2 – Rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikli 34 lõige 6 ja artikli 35 lõige 1)**

(2023/C 35/56)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled*Hageja:* Leedu Vabariik (esindajad: R. Dzikovič ja K. Dieninis)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė ja M. Kaduczak)**Ese**

ELTL artiklil 263 põhinevas hagiavalduses palub Leedu Vabariik tühistada komisjoni 16. juuni 2020. aasta rakendusotsuse (EL) 2020/859, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2020, L 195, lk 59), osas, millega Leedu Vabariigi suhtes kohaldata 5-protsendilist kindla määraga finantskorrektsiooni, jättes seeläbi rahastamisest välja 2 186 447,97 euro suuruse summa, mis ajavahemikul 16. oktoobrist 2013 kuni 30. juunini 2018 meetme „Ennetähtaegselt pensionile jäämine“ raames maksti.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Leedu Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 359, 26.10.2020.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – CCPL jt versus komisjon**(Kohtuasi T-130/21) ⁽¹⁾****(Konkurents – Keelatud kokkulepped – Jaemüügiks mõeldud toidu pakendid – Otsus, millega muudetakse trahvisummat – Trahvi arvutamise meetod – Rikkumise süüiks panemine – 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta – Trahvi ülempiir – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Maksevõime)**

(2023/C 35/57)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hagejad:* Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio nell'Emilia, Itaalia), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Itaalia), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakkia) (esindajad: advokaadid E. Cucchiara ja E. Rocchi)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: P. Rossi ja T. Baumé)**Ese**

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis paluvad hagejad tühistada komisjoni 17. detsembri 2020. aasta otsuse C(2020) 8940 final, millega muudetakse komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsusega C(2015) 4336 final (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta) määratud trahve (juhtum AT.39563 – Toiduainete pakendamine jaemüügiks).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA ja Coopbox Eastern s.r. o. kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 148, 26.4.2021.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-221/21) (¹)

(EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Pindalatoetused – Finantskorrektsioonid – Mõiste „püsirohumaad“ – Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 4 lõike 1 punkt h – Delegeeritud määruse (EL) nr 499/2014 artikli 5 lõige 3)

(2023/C 35/58)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindaja: G. Palmieri, keda abistasid *avvocati dello Stato* C. Gerardis, G. Rocchitta ja E. Feola)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Rossi, J. Aquilina ja F. Moro)

Ese

Itaalia Vabariik palub oma ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada komisjoni 17. veebruari 2021. aasta rakendusotsus (EL) 2021/261, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2021, L 59, lk 10), teatavate Itaalia Vabariigi tehtud kulude osas.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 17. veebruari 2021. aasta rakendusotsus (EL) 2021/261, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, osas, milles määratakse Itaalia Vabariigile 2 % kindla määraga korrektsioon Itaalias antud pindalatoetuste suhtes summas 67 368 272,99 eurot taotlusaasta 2017 eest.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Itaalia Vabariigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 228, 14.6.2021.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – KN versus parlament(Kohtuasi T-41/21) ⁽¹⁾

(Institutsiooniline õigus – EMSK liige – EMSK 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus – Parlamendi resolutsioon, millega hageja tunnistati psühholoogilise ahistamise toimepanijaks – Tühistamishagi – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus – Kahju hüvitamise hagi – Isikuandmete kaitse – Süütuse presumptsioon – Konfidentsiaalsuskohustus – Hea halduse põhimõte – Proportsionaalsus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine)

(2023/C 35/59)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: KN (esindajad: advokaadid M. Casado García-Hirschfeld ja M. Aboui)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: R. Crowe, C. Burgos ja M. Allik)

Ese

ELTL artikli 263 alusel palub hageja tühistada Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2021. aasta otsuse (EL, Euratom) 2021/1552 Euroopa Liidu 2019. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2021, L 340, lk 140; edaspidi „vaidlustatud otsus“), ja Euroopa Parlamendi 29. aprilli 2021. aasta resolutsiooni (EL) 2021/1553 tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2019. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2021, L 340, lk 141; edaspidi „vaidlustatud resolutsioon“) (edaspidi koos vaidlustatud otsusega „vaidlustatud aktid“), ning teiseks ELTL artikli 268 alusel mõista välja hüvitise kahju eest, mis talle vaidlustatud aktidega on väidetavalt tekitatud.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja KNilt.

⁽¹⁾ ELT C 338, 23.8.2021.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Neoperl versus EUIPO (Silindrilise sanitaarseadme kujutis)(Kohtuasi T-487/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Silindrilist sanitaarseadet kujutava Euroopa Liidu kaubamärgi taotlus – Taktiiline asendimärk – Absoluutsed keeldumispõhjused – Õiguse kohaldamisala – Tõstatamine omal algatusel – Eristusvõime kontrollimine apellatsioonikoja poolt – Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Tähis, millest ELi kaubamärk ei saa koosneda – Tähis, millest jääval taktiisel muljel puudub iseenesest täpne ja täielik graafiline kujutis – Määruse (EÜ) nr 207/2007 artikkel 4 ja artikli 7 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 4 ja artikli 7 lõike 1 punkt a))

(2023/C 35/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Neoperl AG (Reinach, Šveits) (esindaja: advokaat U. Kaufmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: T. Klee ja D. Hanf)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hakis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 3. juuni 2021. aasta otsuse (asi R 2327/2019-5).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 3. juuni 2021. aasta otsus (asi R 2327/2019-5).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

(¹) ELT C 391, 27.9.2021.

Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – Zeta Pharmaceutici versus EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS)

(Kohtuasi T-515/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk EUPHYTOS – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk EuPhidra – Tõend varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 56 lõige 2 ja artikli 43 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõige 2 ja artikli 47 lõige 2) – Asjakohased perioodid – Tõendite esitamine esimest korda apellatsioonikojas – Apellatsioonikoja kaalutusõigus – Uueks või täiendavaks tõendiks kvalifitseerimine – Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 2 – Delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 27 lõige 4)

(2023/C 35/61)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Zeta Pharmaceutici SpA (Vicenza, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Celluprica, F. Fischetti ja F. De Bono)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo ja D. Hanf)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Specchiasol Srl (Bussolengo, Itaalia)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hakis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 10. juuni 2021. aasta otsuse (asi R 2094/2019-1) ning muuta seda.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 10. juuni 2021. aasta otsus (asi R 2094/2019-1).

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Zeta Farmaceutici SpA kohtukulud.

(¹) ELT C 422, 18.10.2021.

**Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk versus EUIPO – ESSAtech
(juhtmeta kaugjuhtimispuldi seade)**

(Kohtuasi T-612/21) (¹)

(Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Ühenduse registreeritud disainilahendus, milleks on juhtmeta kaugjuhtimispuldi seade – Kehtetuse alus – Toote väliskujunduse tunnused, mis on tingitud üksnes tehnilisest otstarbest – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 8 lõige 1 ja artikli 25 lõike 1 punkt b – Esimest korda apellatsioonikojas esitatud faktilised asjaolud ja tõendid – Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõige 2 – Põhjendamiskohustus – Põhiõiguste harta artikli 41 lõige 1 ja lõike 2 punkt c)

(2023/C 35/62)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Poola) (esindaja: advokaat M. Oleksyn)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) (esindajad: M. Chylińska ja J. Ivanauskas)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: ESSAtech (Přistoupim, Tšehhi Vabariik)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kolmanda apellatsioonikoja 14. juuli 2021. aasta otsus (asi R 1072/2020-3).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kolmanda apellatsioonikoja 14. juuli 2021. aasta otsus (asi R 1072/2020-3).
2. Mõista nii apellatsioonikoja menetlusega kui ka Üldkohtu menetlusega seotud kulud välja EUIPO-lt.

(¹) ELT C 502, 13.12.2021.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Puma versus EUIPO – Vaillant (Puma)

(Kohtuasi T-623/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi PUMA taotlus – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk PUMA – Suhteline keeldumispõhjus – Maine kahjustamine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)

(2023/C 35/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Schunke ja P. Trieb)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova ja E. Markakis)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Vaillant GmbH (Remscheid, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Abrar)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 8. juuli 2021. aasta otsus (asi R 1875/2019-1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Puma SE-lt.

⁽¹⁾ ELT C 471, 22.11.2021.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Mendes versus EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Kohtuasi T-678/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk VSL3TOTAL – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk VSL#3 – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Tähiste sarnasus – Kaupade sarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 60 lõike 1 punkt a))

(2023/C 35/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mendes SA (Lugano, Šveits) (esindaja: advokaat M. Cavattoni)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: T. Frydendahl)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Actial Farmaceutica Srl (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Mostardini, F. Mellucci ja F. Rombolà)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 17. augusti 2021. aasta otsus (asi R 1568/2020-2).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Mendes SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 502, 13.12.2021.

Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – Allessa versus EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)**(Kohtuasi T-701/21) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk CASSELLAPARK – Absoluutsed keeldumispõhjused – Eristusvõime – Kirjeldavuse puudumine – Avalikkust eksitada võivate kaubamärkide puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b, c ja g (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b c ja g) – Põhjendamiskohustus – Määruse 2017/1001 artikkel 94)

(2023/C 35/65)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Allessa GmbH (Frankfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Fröhlich, M. Hartmann ja H. Lerchl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: E. Nicolás Gómez ja D. Hanf)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Carim Dumerth (Frankfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Wieland ja C. Corbet)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 11. augusti 2021. aasta otsus (asi R 1043/2020-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Allessa GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 2, 3.1.2022.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Bora Creations versus EUIPO (essence)**(Kohtuasi T-738/21) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk essence – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Eristusvõime puudumine – Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2023/C 35/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bora Creations, SL (Andratx, Hispaania) (esindajad: advokaadid R. Lange ja M. Ebner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl ja E. Markakis)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 21. septembri 2021. aasta otsuse (asi R 693/2021-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Bora Creations, SLilt.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach versus EUIPO – Neng (Fohlenelf)

(Kohtuasi T-747/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Fohlenelf – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a, artikli 94 lõige 1 ja artikli 97 lõike 1 punkt d)

(2023/C 35/67)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Kitzberger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Söder ja E. Nicolás Gómez)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: David Neng (Brüggen, Saksamaa) (esindaja: advokaat D. Breuer)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 28. jaanuari 2021. aasta otsuse (asi R 2126/2020-4).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 28. jaanuari 2021. aasta otsus (asi R 2126/2020-4) osas, milles ei nõustud, et ELi sõnamärgi Fohlenelf on tegelikult kasutatud klassi 3 kuuluvate „seepide“, klassi 16 kuuluvate „paberist või plastikust isekleepuvate kilede; kleepetikettide“, klassi 21 kuuluvate „portselanist ja savist toodete“ ning samuti klassi 21 kuuluvate „sportimisel kasutatavate joogipudelite“ jaoks, põhjendusel et tegemist on toodete alamkategoriatega klassi 21 kuuluvate „lauanõude, toiduvalmistusnõude ja mahutite“ hulgas, klassi 24 kuuluvate „tekstiilist suurte vannilinadega“ ja klassi 28 kuuluvate „mängude ja mänguasjadega“.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukuld nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Lila Rossa Engros versus EUIPO (LiLAC)**(Kohtuasi T-780/21) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi LiLAC taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)**

(2023/C 35/68)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumeenia) (esindaja: advokaat O. Anghel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: V. Ruzek)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 10. septembri 2021. aasta otsuse (asi R 441/2021-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Lila Rossa Engros SRLi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 95, 28.2.2022.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Hasco TM versus EUIPO – Esi (NATURCAPS)**(Kohtuasi T-12/22) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk NATURCAPS – Varasem rahvusvaheline sõnamärk NATURKAPS – Varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõige 2 – Ravimite ja toidulisandite kvalifitseerimine)**

(2023/C 35/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Wrocław, Poola) (esindaja: advokaat M. Krekora)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Esi Srl (Albisola Superiore, Itaalia)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 9. novembri 2021. aasta otsus (asi R 617/2021-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hasco TM sp. z o.o. sp.k.-lt.

(¹) ELT C 109, 7.3.2022.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Korporaciya „Masternet“ versus EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Kohtuasi T-85/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu kujutismärk STAYER – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15 ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määrus (EL) 2017/1001 artikkel 18 ja artikli 58 lõike 1 punkt a) – Tegeliku kasutamise tõendamine – Nende kaupade kvalifitseerimine, mille puhul on tegelik kasutamine tõendatud)

(2023/C 35/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ZAO Korporaciya „Masternet“ (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat N. Bürglen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Hispaania) (esindajad: advokaadid P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa ja M. Lazzarotto)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 16. detsembri 2021. aasta otsus (asi R 932/2021-1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja ZAO Korporaciya „Masternetilt“.

(¹) ELT C 158, 11.4.2022.

Üldkohtu 23. novembri 2022. aasta otsus – General Wire Spring versus EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Kohtuasi T-151/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Sõnamärk GENERAL PIPE CLEANERS – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2023/C 35/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pennsylvania, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat E. Carrillo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: R. Rapo)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 11. jaanuari 2022. aasta otsus (asi R 1452/2021-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja General Wire Spring Co.-lt.

(¹) ELT C 198, 16.5.2022.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus – Korporaciya „Masternet“ versus EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Kohtuasi T-155/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu kujutismärk STAYER – Kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15 ja artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 18 ja artikli 58 lõike 1 punkt a) – Nende kaupade kvalifitseerimine, mille puhul on tegelik kasutamine tõendatud)

(2023/C 35/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ZAO Korporaciya „Masternet“ (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat N. Bürglen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Hispaania) (esindajad: advokaadid P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa ja M. Lazzarotto)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 21. detsembri 2021. aasta otsus (asi R 932/2021-1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja ZAO Korporaciya „Masternetilt“.

(¹) ELT C 198, 16.5.2022.

Üldkohtu 7. detsembri 2022. aasta otsus – Sanetview versus EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras)(Kohtuasi T-159/22) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Las Cebras taotlus – Varasem riigisisene kujutismärk LEZEBRA – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2023/C 35/73)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Sanetview, SLU (Andorra la Vella, Andorra) (esindajad: advokaadid J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes ja C. Marí Aguilar)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Crawcour Hage ja J. Ivanauskas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: 2boca2catering, SL (Sevilla, Hispaania)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 4. jaanuari 2022. aasta otsuse (asi R 1070/2021-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Sanetview, SLU-lt.

⁽¹⁾ ELT C 198, 16.5.2022.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta määrus – Basicmed Enterprises jt versus nõukogu jt(Kohtuasi T-379/16) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus – Majandus- ja rahapoliitika – Küprose stabiilsustoetuse programm – EKP nõukogu otsus, mis käsitleb erakorralise likviidsusabi andmist Küprose Keskpanga taotlusel – Eurorühma 25. märtsi, 12. aprilli, 13. mai ja 13. septembri 2013. aasta Küprost puudutavad avaldused – Otsus 2013/236/EL – Rakendusotsus 2013/463/EL – Küprose Vabariigi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi vahel sõlmitud 26. aprilli 2013. aasta konkreetsete majanduspoliitiliste tingimuste vastastikuse mõistmise memorandum – Üldkohtu pädevus – Vastuvõetavus – Vorminõuded – Riigisiseste õiguskaitsevahendite ammandamine – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Omandiõigus – Õiguspärane ootus – Võrdne kohtlemine – Hagi, mis on osaliselt esitatud selle lahendamiseks ilmselgelt ebapädevale kohtule, osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu)

(2023/C 35/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Basicmed Enterprises Ltd (Limassol, Küpros) ja teised 19 hagejat, kelle nimed on esitatud kohtumääruse lisas (esindajad: advokaadid P. Tridimas, K. Kakoulli ja P. Panayides)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Westerhof Löfflerová ja I. Gurov), Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, J.-P. Keppenne ja S. Delaude), Euroopa Keskpank (esindajad: K. Laurinavičius, G. Várhelyi ja K. Drēviņa, keda abistab advokaat H.-G. Kamann), Eurorühm, keda esindab Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Westerhof Löfflerová ja I. Gurov), Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, J.-P. Keppenne ja S. Delaude)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi paluvad hagejad hüvitada kahju, mis hagejatel on tekkinud järgmiste aktide tagajärjel: Euroopa Keskpanka (EKP) nõukogu 21. märtsi 2013. aasta otsus, mis käsitleb erakorralise likviidsusabi andmist Küprose Keskpanka taotlusel; Eurorühma 25. märtsi, 12. aprilli, 13. mai ja 13. septembri 2013. aasta Küprost puudutavad avaldused; nõukogu 25. aprilli 2013. aasta otsus 2013/236/EL, mis on adresseeritud Küprosele ning käsitleb spetsiifilisi finantsstabiilsuse ja jätkusuutliku majanduskasvu taastamise meetmeid (ELT 2013, L 141, lk 32); nõukogu 13. septembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/463/EL, millega kiidetakse heaks Küprose makromajanduslik kohandamisprogramm ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2013/236/EL (ELT 2013, L 250, lk 40); Küprose Vabariigi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi (ESM) vahel sõlmitud 26. aprilli 2013. aasta konkreetsete majanduspoliitiliste tingimuste vastastikuse mõistmise memorandum; samuti muud Euroopa Komisjoni, Euroopa Liidu Nõukogu, EKP ja Eurorühma aktid ning käitumine, mis on seotud Küprose Vabariigile finantsabi andmisega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Basicmed Enterprises Ltd ja lisa nimetatud teiste hagejate kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjoni ja Euroopa Keskpanka (EKP) kohtukulud.

(¹) ELT C 383, 17.10.2016.

Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta määrus – Validity versus komisjon

(Kohtuasi T-640/20) (¹)

(Tühistamishagi – Juurdepääs dokumentidele – Määrus (EL) nr 1049/2001 – ERFi kaasrahastatava projektikonkursi kavandiga seotud dokumendid – Lükmesrüügist pärit dokumendid – Osaline dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine – Avalikustamine pärast hagi esitamist – Põhjendatud huvi kadumine – Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine – Hagi muutmise taotlus – Osaline vastuvõetamatus)

(2023/C 35/75)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapest, Ungari) (esindajad: advokaadid B. Van Vooren ja R. Oyarzabal Arigita)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann ja A. Spina)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada esiteks komisjoni 6. augusti 2020. aasta otsuse C(2020) 5540 final, milles komisjon keeldus võimaldamast tal tutvuda Ungari ametiasutuste projektikonkursi kavandiga seotud dokumentidega, ja teiseks komisjoni 19. aprilli 2021. aasta otsus C(2021) 2834 final, milles komisjon andis talle loa nimetatud dokumentidega tutvumiseks.

Resolutsioon

- 1) Vajadus otsustada komisjoni 6. augusti 2020. aasta otsuse C(2020) 5540 final, milles komisjon keeldus võimaldamast Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre'il tutvuda Ungari ametiasutuste projektikonkursi kavandiga seotud dokumentidega, tühistamise nõude üle on ära langenud.
- 2) Jätta hagi ülejäänud osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 3) Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 9, 11.1.2021.

Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta määrus – Fieldpoint versus EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)

(Kohtuasi T-800/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kaubamärgi HYPERLIGHTOPTICS taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Võrdne kohtlemine – Ilmselt õiguslikult põhjendamatult hagi)

(2023/C 35/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikosia, Küpros) (esindajad: advokaadid P. Rath ja S. Gebele)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: L. Lapinskaite ja T. Klee)

Ese

Hageja palub ETL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 6. oktoobri 2021. aasta otsuse (asi R 1166/2021-2).

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fieldpoint (Cyprus) LTD-lt.

(¹) ELT C 73, 14.2.2022.

Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta määrus – Fieldpoint (Cyprus) versus EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)

(Kohtuasi T-801/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi HYPERLIGHTEYEWEAR taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Võrdne kohtlemine – Ilmselt õiguslikult põhjendamatult hagi)

(2023/C 35/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikosia, Küpros) (esindajad: advokaadid P. Rath ja S. Gebele)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: L. Lapinskaite ja T. Klee)

Ese

Hageja palub ETL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 6. oktoobri 2021. aasta otsus (asi R 1165/2021-2).

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fieldpoint (Cyprus) LTD-lt.

⁽¹⁾ ELT C 73, 14.2.2022.

21. septembril 2022 esitatud hagi – Ferreira de Macedo Silva versus Frontex

(Kohtuasi T-595/22)

(2023/C 35/78)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugal) (esindaja: advokaat L. Cosme Nunes Rolo)

Kostja: Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 29. augusti 2022. aasta Euroopa piiri- ja rannikuvalve infohalduse ja protsesside eest vastutava tegevdirektori asetäitja, kes on ametisse nimetatav isik, otsus vabastada ta teenistusest alalise korpuse kategooria 1 alalise teenistujana enne katseaja lõppu;
- mõista Frontexilt juhul, kui hagejat ei ennistata õigeaegselt rühma 8, välja kõik kulud, mis on seotud viieaastase lepingu täitmisega, ja õigusabikulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet ja võrdse kohtlemise põhimõtet töö saamisel (viide: nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ).⁽¹⁾
2. Teine väide, et on rikutud olulisi menetlusnorme ning õigust heale haldusele ja õigust olla ära kuulatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

7. detsembril 2022 esitatud hagi – Athlet versus EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)**(Kohtuasi T-650/22)**

(2023/C 35/79)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Athlet Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat S. Reinhard)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Madalmaad)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk ATHLET – ELi kaubamärk nr 9 224 692*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 8. augusti 2022. aasta otsus asjas R 2214/2019-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- ELT lepingu rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Asjaolude ja tõendite moonutamine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 34 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.

11. novembril 2022 esitatud hagi – FOF versus komisjon**(Kohtuasi T-688/22)**

(2023/C 35/80)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled***Hageja:* FOF – Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Gemas Donário ja S. Soares)*Kostja:* Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 8550 (final) abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-553/22: Thorn Investments vs. komisjon.

12. novembril 2022 esitatud hagi – Fontwell versus komisjon**(Kohtuasi T-691/22)**

(2023/C 35/81)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Fontwell – Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Gemas Donário ja S. Soares)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks viitab hageja viiele väitele, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-553/22: Thorn Investments vs. komisjon.

12. novembril 2022 esitatud hagi – Mission versus komisjon**(Kohtuasi T-700/22)**

(2023/C 35/82)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Mission – Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Gemas Donário ja S. Soares)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 8550 (final) abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-553/22: Thorn Investments vs. komisjon.

13. novembril 2022 esitatud hagi – Durie versus komisjon**(Kohtuasi T-705/22)**

(2023/C 35/83)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Durie – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid A. Ferreira Correia ja R. da Palma Borges)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma hagi tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava (teatavaks tehtud numbri C(2020) 8550 all) (ELT 2022, L 217, lk 49) esitab hageja kuus väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-702/22: TA vs. komisjon.

14. novembril 2022 esitatud hagi – Ostrava versus komisjon**(Kohtuasi T-707/22)**

(2023/C 35/84)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Ostrava – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Gemas Donário ja S. Soares)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 8550 (final) abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-553/22: Thorn Investments vs. komisjon.

14. novembril 2022 esitatud hagi – White Pearl versus komisjon**(Kohtuasi T-708/22)**

(2023/C 35/85)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Gemas Donário ja S. Soares)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 8550 (final) abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-553/22: Thorn Investments vs. komisjon.

13. novembril 2022 esitatud hagi – Starboard versus komisjon**(Kohtuasi T-710/22)**

(2023/C 35/86)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid A. Ferreira Correia ja R. da Palma Borges)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma hagi tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava (teatavaks tehtud numbri C(2020) 8550 all) (ELT 2022, L 217, lk 49) esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-702/22: TA vs. komisjon.

13. novembril 2022 esitatud hagi – Caledonian versus komisjon**(Kohtuasi T-711/22)**

(2023/C 35/87)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Caledonian – Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid A. Ferreira Correia ja R. da Palma Borges)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma hagi tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava (teatavaks tehtud numbri C(2020) 8550 all) (ELT 2022, L 217, lk 49) esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-702/22: TA vs. komisjon.

13. novembril 2022 esitatud hagi – Fuchinvest versus komisjon**(Kohtuasi T-712/22)**

(2023/C 35/88)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid A. Ferreira Correia ja R. da Palma Borges)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma hagi tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava (teatavaks tehtud numbri C(2020) 8550 all) (ELT 2022, L 217, lk 49) esitab hageja viis väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-702/22: TA vs. komisjon.

14. novembril 2022 esitatud hagi – Administradora Fortaleza jt versus komisjon**(Kohtuasi T-716/22)**

(2023/C 35/89)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hagejad: Administradora Fortaleza Ltda (São Paulo, Brasiilia) ja üheksa teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Ferreira Correia ja R. da Palma Borges)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 4 põhjenduse puudumise tõttu või seetõttu, et neid kohaldatakse valdusühingutele („sociedades gestoras de participações sociais“) või seetõttu, et tulu saadakse äärepoolseimast piirkonnast väljaspool asuvast allikast.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma hagi tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava (teatavaks tehtud numbri C(2020) 8550 all) (ELT 2022, L 217, lk 49) esitavad hagejad kuus väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-702/22: TA vs. komisjon.

14. novembril 2022 esitatud hagi – Newco versus komisjon**(Kohtuasi T-717/22)**

(2023/C 35/90)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid A. Ferreira Correia ja R. da Palma Borges)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma hagi tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava (teatavaks tehtud numbri C(2020) 8550 all) (ELT 2022, L 217, lk 49) esitab hageja neli väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased nendega, mis esitati kohtuasjas T-702/22: TA vs. komisjon.

15. novembril 2022 esitatud hagi – Bourbon Offshore Interoil Shipping versus komisjon

(Kohtuasi T-721/22)

(2023/C 35/91)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Bourbon Offshore Interoil Shipping – Navegação, Lda (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid S. Fernandes Martins ja M. Mendonça Saraiva)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsus (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal on rakendanud Madeira vabatsooni (ZFM) puhul – III kava.
- igal juhul ja ilma et see mõjutaks eelmist nõuet, tühistada komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsuse (EL) 2022/1414 abikava SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta artikkel 4 ja seega korraldus, et abisaajad tagastaks abi koos intressidega.
- tühistada vaidlustatud otsus vastavalt ELTL artiklile 264.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

Esimese väite kohaselt ei ole kohaldatav Euroopa Komisjoni kasutatud meetod, milles mõiste „töökohtade loomine“ määratleti regionaalabi suunistes aastateks 2007-2013 (ELT 2006, C 54, lk 13) kasutatud täistööaja ekvivalendi ja aasta tööühikute arvu alusel.

Teise väite kohaselt ei ole lubatav korraldus, et abisaajad tagastaks abi koos intressidega.

18. novembril 2022 esitatud hagi – LG jt versus komisjon**(Kohtuasi T-730/22)**

(2023/C 35/92)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: LG ja seitse teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Sigal and M. Teder)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et kostja rikkus määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾, muudetud määrusega (EL, Euratom) nr 2020/2223 ⁽²⁾, artikli 9 lõiget 4, kui ta ei saanud hagejatele piisavalt üksikasjalikke ja selgeid faktikirjeldusi, milles selgitatakse, kas ja kuidas on hagejate tegevus OLAFi arvates kahjustanud Euroopa Liidu huve, ning kui ta ei andnud hagejatele täiendavat võimalust neid faktikirjeldusi kommenteerida;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

- Esimene väide, et OLAF jättis tegutsemata, kui ta ei andnud hagejatele, keda oli nimetatud OLAFi juurdluse all olevateks isikuteks, mõistlikku võimalust esitada neid puudutavate faktide kohta kommentaare vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 (muudetud määrusega (EL, Euratom) 2020/2223) artikli 9 lõikele 4 ja artikli 9b lõigetele 1 ja 2.
- Teine väide, et OLAF ei tegutsenud kooskõlas hea halduse põhimõttega, kui ta ei avalikustanud hagejatele esitatud faktikirjeldusega hagejate vastu suunatud esialgseid väiteid, mis võimaldaks hagejatel hinnata esitatud faktide asjakohasust ja neid kommenteerida.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. detsembri 2020. aasta määrus (EL, Euratom) 2020/2223, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 883/2013 seoses Euroopa Prokuratuuriga tehtava koostöö ja Euroopa Pettustevastase Ameti juurdluste tulemuslikkusega (ELT 2020, L 437, lk 49).

25. novembril 2022 esitatud hagi – Mazepin versus nõukogu**(Kohtuasi T-743/22)**

(2023/C 35/93)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nikita Dmitrievich Mazepin (Moskva, Venemaa) (esindajad: advokaadid D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert ja A. Bass)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 14. septembri 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/1530, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega ⁽¹⁾;
- tühistada nõukogu 14. septembri 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/1529, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega ⁽²⁾;
- tühistada otsus jätta hageja isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid vastavalt nõukogu otsusele 2014/145/ÜVJP ⁽³⁾, (muudetud nõukogu otsusega (ÜVJP) 2022/1530) ja nõukogu määrusele (EL) nr 269/2014, mida rakendatakse nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 2022/1529, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega;

koos viidatud kui „vaidlustatud aktid“, osas, milles vaidlustatud aktidega kantakse hageja isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust, ETLT artiklit 296 ja põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c; samuti on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kaitsesele ja põhiõiguste harta artiklit 47.
2. Teine väide puudutab hindamisviga.
3. Kolmas väide, et tehtud on ilmne hindamisviga, täidetud ei ole tõendamiskohustust ning rikutud on loetellu kandmise kriteeriume, mis on ette nähtud nõukogu 17. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/145/ÜVJP artikli 1 lõike 1 punktis e ning artikli 2 lõike 1 punktis g ning nõukogu 17. märtsi 2014. aasta määruse (EL) 269/2014 artikli 3 lõike 1 punktis g, kusjuures mõlemad aktid käsitlevad piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega.
4. Neljas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet ja hageja põhiõigusi, sealhulgas tema põhiõigusi omandile ja ettevõtlusvabadusele, samuti on rikutud põhiõiguste harta artikleid 16 ja 17.
5. Viies väide, et rikutud on diskrimineerimise keelu üldpõhimõtet.
6. Kuues väide, et rikutud on olulisi menetlusõigusnorme, tema kaitseõigusi ja nõukogu kohustust vaadata teatud ajavahemike tagant määratud karistused üle.

⁽¹⁾ ELT 2022, L 239, lk 149.

⁽²⁾ ELT 2022, L 239, lk 1.

⁽³⁾ ELT 2014, L 78, lk 16.

1. detsembril 2022 esitatud hagi – Mazzone versus parlament

(Kohtuasi T-751/22)

(2023/C 35/94)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Antonio Mazzone (Napoli, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi endise itaallase liikme vanaduspensionioiguste kindlaksmääramise muutmise otsus, mis on teatavaks tehtud Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi 21. septembri 2022. aasta kirjaga ja kätte saadud 5. oktoobril ning mille ese on vanaduspensionioiguste ümberarvutus tulenevalt saadikutekoja juhatase 3. märtsi 2022. aasta otsusest nr 150, ning kõik muud sellele otsusele eelnevad, sellega seotud või sellest tulenevad aktid;
- tuvastada, et hagejal on õigus saada jätkuvalt eluaegset pensioni, mida maksab Euroopa Parlament, summas, mis oli esmakordse määramise ajaks või on pärast seda välja teenitud;
- mõista Euroopa Parlamendilt hageja kasuks välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ja seadusjärgne intress asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest;
- kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamatult ja täielikult eluaegne pension esialgses suuruses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi juhatase pädevust (Euroopa Parlamendi kodukorra artikkel 25).

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna selle võttis vastu parlamendiliikmete töötasu ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja ilma Euroopa Parlamendi juhatase osalusega, mis on nõutav, kuna Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 25 alusel on see organ pädev võtma vastu otsuseid parlamendiliikmeid puudutavates rahalistes, organisatsioonilistes ja haldusküsimustes.

2. Teine väide, et on rikutud ELTL artikli 296 teist lõiku, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) (1) artiklit 41; vaidlustatud otsuse põhjendused ei ole piisavad.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna seda ei ole piisavalt põhjendatud, mis on vastuolus ELTL artikli 296 teise lõigu ja harta artikliga 41.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus on vastu võetud ilma kehtiva õigusliku aluseta, Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja (2) III lisa ning Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete (3) artikleid 74–75 on vääralt kohaldatud.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna see on vastu võetud ilma kehtiva õigusliku aluseta, arvestades et Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikli 2 lõige 1 on tunnistanud kehtetuks Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse jõustumisega (Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklid 74 ja 75).

4. Neljas väide, et Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 ning Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja I, II ja III lisa on vääralt tõlgendatud. Rikutud on parlamendiliikmete põhimääruse artiklit 28 ja hageja õigust pensionile.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna Euroopa Parlament tõlgendas ja kohaldas vääralt Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklit 75 ning Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikli 2 lõiget 1. Hageja leiab, et neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklis 75 sisalduvat viidet Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja I, II ja III lisale, eelkõige III lisa artikli 2 lõikele 1 tuleb tingimata mõista nii, et see hõlmab õigust saada toetusi, mida oli õigus saada III lisa kehtivuse ajal. Seevastu parlament tõlgendas ja kohaldas neid sätteid nii, et selle tagajärjel võiks hageja pensioni suurust suvaline arv kordi muuta, mis on ilmselgelt vastuolus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikliga 28 ning õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõttega.

- Lõpuks, isegi kui nõustuda Euroopa Parlamendi tõlgendusega, mille kohaselt Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikli 2 lõige 1 kohustab institutsiooni kohandama ELi pensioni vastavalt summale, mis on ette nähtud liikmesriigi parlamendi alamkoja liikmetele, on see kohandamine liidu õigusega konkreetselt piiratud ja igal juhul võib puudutada üksnes pensioni summat ja väljamaksmise korda, millest tulenevalt õigusakte, mis mõjutavad pensioniõigust ennast ei saa automaatselt üle võtta. Ent hageja suhtes käesoleval juhul kohaldatud meede, kuna Euroopa Parlament võttis automaatselt üle otsuse 150/2022, ei muutnud mitte ainult hageja pensioniõigust, muutes ümberarvutusega tagasiulatuvalt selle õiguse tingimusi ja pensioni ennast, vaid on ka liidu õigusega ilmselgelt vastuolus.
5. Viies väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, õiguskindlust, juba omandatud õiguste kaitset ja võrdsuse põhimõtet.
- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna kui Euroopa Parlament võttis automaatselt üle otsuse 150/2022 ja selle tagajärjel arvutas hageja pensioni ümber uue meetodi järgi, millel on tagasiulatuv jõud ja püsiv toime, mis otseselt kahjustab pensioniõigust, siis rikkus ta õiguskindluse põhimõtet, mis ei luba kahjustada juba omandatud õigusi, mis pealegi on kooskõlas Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikli 28 ja selle rakendusmeetmete artikli 75 mõttega ning õiguspärase ootuse põhimõttega, mis ei luba pensioni vähendada ega muuta. Pealegi on see ümberarvutus, mis kahjustab üksnes Euroopa Parlamendi endisi itaallastest liikmeid, kes on sellise meetme ainsad adressaadid, millega väljateenitud pensionid arvutatakse vastavalt sissemaksete tegemise meetodile tagasiulatuvalt ümber, samas kui sissemaksete tegemise meetod ei ole Itaalias veel kehtestatud, ilmselgelt vastuolus ka võrdsuse põhimõttega, kuna see tekitab õigusvastase diskrimineerimise võrreldes Euroopa Parlamendi teiste liikmesriikide kodanikest endiste liikmetega ja Euroopa Parlamendi liikmetega, kes on valitud pärast 2009. aastat, ning üldiselt teiste kodanikega, kelle suhtes mingit taolist vähendamist ei kohaldata.
6. Kuues väide, et on rikutud harta artiklit 17. Rikutud on Euroopa inimõiguste konventsiooni protokolli 1 artiklit 1. Määratud ohverdus on ebaproportsionaalne.
- Hageja väidab, et kuna vaidlustatud otsusega vähendati talle kui Euroopa Parlamendi liikmele algselt määratud pensioni suurust, mõjutab see otseselt tema õigust omandile. Ta leiab ühtlasi, et selline sekkumine toimus ilma mõjuva põhjuseta ja sellega määrati talle ohverdus, mis on ebaproportsionaalne ja ebamõistlik.
7. Seitsmes väide, et on rikutud harta artikleid 21 ja 25, ETL artiklit 10 ning Euroopa sotsiaalõiguste samba artiklit 15.

Hageja väidab, et kuna Euroopa Parlament võttis vaidlustatud otsusega üle pensionide ümberarvutamise meetme, mis selle väljatöötamise laadist tulenevalt hakkab mõjutama peamiselt vanemaid inimesi, siis on ta ise rikkunud harta artikleid 21 ja 25, ETL artiklit 10 ning Euroopa sotsiaalõiguste samba artiklit 15.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 202, lk 389.

⁽²⁾ Otsus, mille juhatus võttis vastu laiendatud koosseisus 4. novembril 1981; juhatus 24. ja 25. mai 1982. aasta otsus, mida on muudetud 13. septembril 1995 ja 6. juunil 2005.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi juhatus 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta (ELT 2009, C 159, lk 1).

1. detsembril 2022 esitatud hagi – Ceravolo versus parlament

(Kohtuasi T-752/22)

(2023/C 35/95)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi endise itaallasest liikme vanaduspensionioiguste kindlaksmääramise muutmise otsus, mis on teatavaks tehtud Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi 21. septembri 2022. aasta kirjaga ja kätte saadud 5. oktoobril ning mille ese on *vanaduspensionioiguste ümberarvutus tulenevalt saadikutekoja juhatus 3. märtsi 2022. aasta otsusest nr 150*, ning igal juhul tühistada Euroopa Parlamendi poolt hagejale makstava eluaegse pensioni uus määramine ja ümberarvutus ning kõik muud nimetatud otsusele eelnevad, sellega seotud või sellest tulenevad aktid;
- tuvastada, et hagejal on õigus saada jätkuvalt eluaegset pensioni, mida maksab Euroopa Parlament, summas, mis oli esmakordse määramise ajaks või on pärast seda välja teenitud;
- mõista Euroopa Parlamendilt hageja kasuks välja kõik alusetult väljamaksmata jäetud summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ja seadusjärgne intress asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest;
- kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamatult ja täielikult eluaegne pension esialgses suuruses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi juhatus 3. märtsi 2022. aasta otsusest (Euroopa Parlamendi kodukorra artikkel 25).
 - Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna selle võttis vastu parlamendiliikmete töötasu ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja ilma Euroopa Parlamendi juhatus 3. märtsi 2022. aasta otsusest nr 150 osaluseta, mis on nõutav, kuna Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 25 alusel on see organ pädev võtma vastu otsuseid parlamendiliikmeid puudutavates rahalistes, organisatsioonilistes ja haldusküsimustes.
2. Teine väide, et on rikutud ETL artikli 296 teist lõiku, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) (1) artiklit 41; vaidlustatud otsuse põhjendused ei ole piisavad.
 - Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna seda ei ole piisavalt põhjendatud, mis on vastuolus ETL artikli 296 teise lõigu ja harta artikliga 41.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus on vastu võetud ilma kehtiva õigusliku aluseta, Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja (2) III lisa ning Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete (3) artikleid 74–75 on vääralt kohaldatud.
 - Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna see on vastu võetud ilma kehtiva õigusliku aluseta, arvestades et Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikli 2 lõige 1 on tunnistanud kehtetuks Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse jõustumisega (Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklid 74 ja 75).
4. Neljas väide, et Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikkel 75 ning Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja I, II ja III lisa on vääralt tõlgendatud. Rikutud on parlamendiliikmete põhimääruse artikkel 28 ja hageja õigust pensionile.
 - Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna Euroopa Parlament tõlgendas ja kohaldas vääralt Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikkel 75 ning Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikli 2 lõiget 1. Hageja leiab, et neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklis 75 sisalduvat viidet Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja I, II ja III lisale, eelkõige III lisa artikli 2 lõikele 1 tuleb tingimata mõista nii, et see hõlmab õigust saada toetusi, mida oli õigus saada III lisa kehtivuse ajal. Seevastu parlament tõlgendas ja kohaldas neid sätteid nii, et selle tagajärjel võiks hageja pensioni suurust suvaline arv kordi muuta, mis on ilmselgelt vastuolus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikliga 28 ning õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõttega.

- Lõpuks, isegi kui nõustuda Euroopa Parlamendi tõlgendusega, mille kohaselt Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikli 2 lõige 1 kohustab institutsiooni kohandama ELi pensioni vastavalt summale, mis on ette nähtud liikmesriigi parlamendi alamkoja liikmetele, on see kohandamine liidu õigusega konkreetsetl piiratud ja igal juhul võib puudutada üksnes pensioni summat ja väljamaksmise korda, millest tulenevalt õigusakte, mis mõjutavad pensioniõigust ennast ei saa automaatselt üle võtta. Ent hageja suhtes käesoleval juhul kohaldatud meede, kuna Euroopa Parlament võttis automaatselt üle otsuse 150/2022, ei muutnud mitte ainult hageja pensioniõigust, muutes ümberarvutusega tagasiulatuvalt selle õiguse tingimusi ja pensioni ennast, vaid on ka liidu õigusega ilmselgelt vastuolus.
5. Viies väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, õiguskindlust, juba omandatud õiguste kaitset ja võrdsuse põhimõtet.
- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna kui Euroopa Parlament võttis automaatselt üle otsuse 150/2022 ja selle tagajärjel arvutas hageja pensioni ümber uue meetodi järgi, millel on tagasiulatuv jõud ja püsiv toime, mis otseselt kahjustab pensioniõigust, siis rikkus ta õiguskindluse põhimõtet, mis ei luba kahjustada juba omandatud õigusi, mis pealegi on kooskõlas Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikli 28 ja selle rakendusmeetmete artikli 75 mõttega ning õiguspärase ootuse põhimõttega, mis ei luba pensioni vähendada ega muuta. Pealegi on see ümberarvutus, mis kahjustab üksnes Euroopa Parlamendi endisi itaallastest liikmeid, kes on sellise meetme ainsad adressaadid, millega väljateenitud pensionid arvutatakse vastavalt sissemaksete tegemise meetodile tagasiulatuvalt ümber, samas kui sissemaksete tegemise meetod ei ole Itaalias veel kehtestatud, ilmselgelt vastuolus ka võrdsuse põhimõttega, kuna see tekitab õigusvastase diskrimineerimise võrreldes Euroopa Parlamendi teiste liikmesriikide kodanikest endiste liikmetega ja Euroopa Parlamendi liikmetega, kes on valitud pärast 2009. aastat, ning üldiselt teiste kodanikega, kelle suhtes mingit taolist vähendamist ei kohaldata.
6. Kuues väide, et on rikutud harta artiklit 17. Rikutud on Euroopa inimõiguste konventsiooni protokolli 1 artiklit 1. Määratud ohverdus on ebaproportsionaalne.
- Hageja väidab, et kuna vaidlustatud otsusega vähendati talle kui Euroopa Parlamendi liikmele algselt määratud pensioni suurust, mõjutab see otseselt tema õigust omandile. Ta leiab ühtlasi, et selline sekkumine toimus ilma mõjuva põhjuseta ja sellega määrati talle ohverdus, mis on ebaproportsionaalne ja ebanõistlik.
7. Seitsmes väide, et on rikutud harta artikleid 21 ja 25, ETL artiklit 10 ning Euroopa sotsiaalõiguste samba artiklit 15.
- Hageja väidab, et kuna Euroopa Parlament võttis vaidlustatud otsusega üle pensionide ümberarvutamise meetme, mis selle väljatöötamise laadist tulenevalt hakkab mõjutama peamiselt vanemaid inimesi, siis on ta ise rikkunud harta artikleid 21 ja 25, ETL artiklit 10 ning Euroopa sotsiaalõiguste samba artiklit 15.

(¹) ELT 2016, C 202, lk 389.

(²) Otsus, mille juhatus võttis vastu laiendatud koosseisus 4. novembril 1981; juhatus 24. ja 25. mai 1982. aasta otsus, mida on muudetud 13. septembril 1995 ja 6. juunil 2005.

(³) Euroopa Parlamendi juhatus 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta (ELT 2009, C 159, lk 1).

5. detsembril 2022 esitatud hagi – Puma versus EUIPO – Road Star Group (Footwear)

(Kohtuasi T-757/22)

(2023/C 35/96)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindaja: advokaadid M. Schunke ja P. Trieb)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Road Star Group (Nupaky, Tšehhi Vabariik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 4 160 273-0015

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 21. septembri 2022. aasta otsus asjas R 1900/2021–3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluses kantud kulud.

Väide

- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punkti a rikkumine.

5. detsembril 2022 esitatud hagi – Puma versus EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Shoes)

(Kohtuasi T-758/22)

(2023/C 35/97)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Schunke ja P. Trieb)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 8 367 742-0013

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 21. septembri 2022. aasta otsus asjas R 1876/2021-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluses kantud kulud.

Väide

- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punkti a rikkumine.
-

7. detsembril 2022 esitatud hagi – Kesaev versus nõukogu**(Kohtuasi T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Igor Albertovich Kesaev (Ussovo, Venemaa) (esindajad: advokaadid R. Moeyersons ja A. De Jonge)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 14. septembri 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/1530, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega⁽¹⁾, mida rakendatakse nõukogu 14. septembri 2022. aasta rakendusmäärusega (EL) 2022/1529, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega⁽²⁾; tühistada tema suhtes rakendatud karistuste pikendamine ja kustutada ta määruse nr 269/2014⁽³⁾ I lisa loetelust;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagis tuginetakse järgmistele väidetele:

1. Esimene väide: põhjendused hageja lisamiseks karistatavate loetellu on sisuliselt valed ja/või tähtsusetud.
 - Esimene osa: hageja ei tegutse spetsiifiliselt majandusvaldkondades, millest Vene Föderatsioonile laekub oluline sissetulek.
 - Teine osa: hageja ei toeta tegevust või poliitilisi meetmeid, mis kahjustavad või ohustavad Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust või Ukraina stabiilsust või julgeolekut, samuti ei tegele ta sellega ise. Hagejale ei kuulu osalust JSC Detyarev Plantis.
 - Kolmas osa: hageja ei toeta Vene Föderatsiooni valitsust sisuliselt ega finantsiliselt. Monolit Fonds on poliitiliselt neutraalne heategevusorganisatsioon ning medalid ja autasud, mida see on andnud, ei tõenda sisulist ega finantsilist tuge Vene Föderatsiooni valitsusele.
 - Neljas osa: hageja ei saa kasu Vene Föderatsiooni valitsuse olemasolust. Ei Monolit Fondsi kaudu ega muul moel ei tule hagejale mingit majanduslikku või muud kasu Vene Föderatsiooni valitsusest.
 - Viies osa: asjaolud, millele on tuginetud, on vananenud, muutunud ning need ei saa omada tähtsust hageja karistustele (nende pikendamisele).
 - Kuues osa: nõukogu ei ole täitnud temal lasuvat tõendamise kohustust. Ta tugineb igal juhul teabeallikatele, mis ei ole erapooletud, õiged ja mida ei ole võimalik kontrollida. Nõukogu väidete tõenduseks puuduvad objektiivsed ja usaldusväärsed tõendid.
2. Teine väide: hagejat ei kuulatud ära ega teavitatud õigesti – õiguse õiglasele menetlusele rikkumine.

3. Kolmas väide: hageja lisamine loetelusse rikub Euroopa Liidu põhiõiguste hartat – rikutakse harta artikleid 6, 8, 16 ja 17 koostoimes artikliga 52.
4. Neljas väide: otsuses (ÜVJP) nr 2022/329 (*) kasutatud terminoloogia on niivõrd ebatäpne, et otsuse kohaldamine osutub meelevaldseks – õiguskindluse põhimõtte rikkumine.
5. Viies väide: karistuste määramisel on diskrimineeritud. Sarnases olukorras olevatele isikutele ei ole karistusi määratud, hageja suhtes nähti ette karistused ainult seetõttu, et ta on 1) rikkam, 2) poliitiliselt neutraalsem ja 3) Vene äritegelane.
6. Kuues väide: nõukogult tuleks niikuinii kulud välja mõista, sest hageja leiab, et ta on kohustatud käesoleva hagi esitama, sest nõukogu ei rahuldanud tema taotlust asi üle vaadata.

(¹) ELT 2022, L 239, lk 149.

(²) ELT 2022, L 239, lk 1.

(³) Nõukogu 17. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 6).

(⁴) Nõukogu 25. veebruari 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/329, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 50, lk 1).

8. detsembril 2022 esitatud hagi – bet365 Group versus EUIPO (bet365)

(Kohtuasi T-764/22)

(2023/C 35/99)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid J. van Manen ja E. van Gelderen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „bet365“ sisaldava ELi kujutismärgi taotlus – registreerimistaotlus nr 18 479 799

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. septembri 2022. aasta otsus asjas R 622/2022-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

9. detsembril 2022 esitatud hagi – Hoffmann versus EUIPO – Moldex/Metric (Holex)**(Kohtuasi T-76/22)**

(2023/C 35/100)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat D. von Schultz)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärgi Holex taotlus – taotlus nr 18 222 083*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 30. septembri 2022. aasta otsus asjas R 1248/2022-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega keelduti registreerimast ELi kaubamärgi registreerimistaotlust nr 18 222 083 klassi 9 kuuluvate kaupade „respiraatormaskid, respiraatorid, v.a kunstliku hingamise seadmed“ jaoks ja kaupade „kuulmiskaitsete jaoturid; kuulmiskaitsemed; kuulmiskaitsemed, eelkõige kõrvatroppid; kõrvakaitsevahendid, kõrvaklapid“ jaoks;
- jätta vastulause tervikuna rahuldamata;
- mõista menetluskulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. detsembril 2022 esitatud hagi – Cogebi ja Cogebi versus nõukogu**(Kohtuasi T-782/22)**

(2023/C 35/101)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hagejad:* Cogebi (Brüssel, Belgia), Cogebi, a.s. (Tábor, Tšehhi Vabariik) (esindaja: jurist H. over de Linden)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 31. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 833/2014⁽¹⁾, mida on muudetud nõukogu 6. oktoobri 2022. aasta määrusega (EL) 2022/1904, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas, ⁽²⁾ artikli 3 punkt i osas, milles see käsitleb CN-koodi 6814 kandmist nõukogu määruse (EL) 2022/1904 artikli 3 punktis i nimetatud kaupade ja tehnoloogia loetellu (XXI lisa);
- mõista nõukogult välja menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud olulist menetlusnõuet – põhjendamisnõuet.
2. Teine väide, et tegu on ilmselge hindamisveaga.
3. Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.
4. Neljas väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabadust.
5. Viies väide, mille kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud õigust heale haldusele ning artiklis 47 ette nähtud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 229, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2022, L 259 I, lk 3.

Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta määrus – Timberland Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-782/16)⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Üldkohtu 1. detsembri 2022. aasta määrus – Foz versus nõukogu

(Kohtuasi T-481/21)⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 412, 11.10.2021.

**Üldkohtu 28. novembri 2022. aasta määrus – Lilly Drogerie versus EUIPO – Lillydoo
(LILLYDOO kids)**

(Kohtuasi T-150/22) ⁽¹⁾

(2023/C 35/104)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 198, 16.5.2022.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

**Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus**
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET